Ο ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ

ΔΕΛΤΙΟ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ

¡ A las barricadas !
(Στα οδοφράγματα !)
φωτογραφικό αφιέρωμα στα 60 χρόνια
από την έναρξη του ισπανικού εμφυλίου.

ΑΘΗΝΑ, 19 ΙΟΥΛΙΟΥ 1996 - τεύχος 125

ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΧΑΘΗΚΕ
ΕΜΒΑΤΗΡΙΟ ΠΕΝΘΙΜΟ ΚΑΙ ΚΑΤΑΚΟΡΥΦΟ

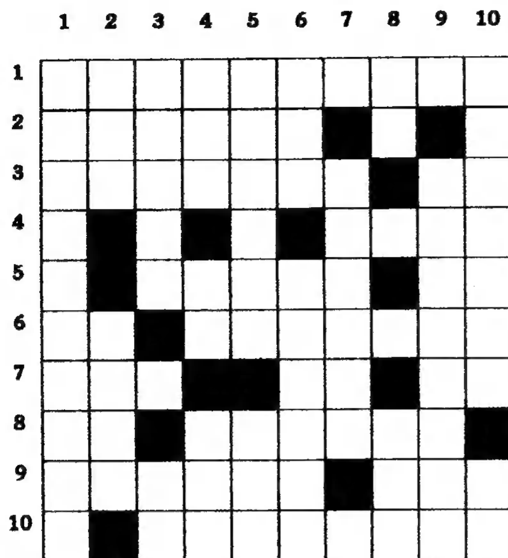
Στο ταβάνι βλέπω τους γύψους
Μαίανδροι στο χορό τους με τραβάνε.
Η ευτυχία μου σκέπτομαι, θα είναι ζήτημα ύψους.
Σύμβολα ζωής υπερτέρας,
ρόδα αναλοίωτα, μετουσιωμένα,
λευκές άκανθες ολόγυρα σ'ένα Αμάλθειο κέρας.
(Ταπεινή τέχνη χωρίς ύφος, πόσο αργά δέχομαι το διδαγμά σου!)
Ονειρο ανάγλυφο,
θά'ρθω κοντά σου κατακορύφως.
Οι ορίζοντες θα μ'έχουν πνίξει.
Σ'όλα τα κλίματα, σ'όλα τα πλάτη,
αγώνες για το ψωμί και το αλάτι, έρωτες,πλήξη.
Α! Πρέπει τώρα να φορέσω τ'ωραίο γύψινο στεφάνι.
Ετσι, με πλαίσιο γύρω το ταβάνι πολύ θ'αρέσω.

Κώστας Γ. Καρυωτάκης

Οσα φύγανε θα ξανάρθουν, εμείς θα είμαστε για ακόμα μια φορά εκεί που πρέπει για να μας ανταμώσουν

ΑΝΑΡΧΙΚΟΙ

Σταυρόλεξο νο.46

ΟΡΙΖΟΝΤΙΑ : **1.** Μορφή κοινωνικής και οικονομικής οργάνωσης που άνθισε στην Ισπανία (πληθυντικός). **2.** Το μικρό όνομα επίδοξου τυραννοκτόνου της πρόσφατης ελληνικής ιστορίας. **3.** Θέατρο μιας απ'τις σφοδρότερες μάχες του ισπανικού εμφυλίου - Το 240 με γράμματα. **4.** ...Ρέϊς : Διάσημο τουρκικό πλοίο ανεύρεσης πετρελαίου (ανάποδα). **5.** Συνοδεύουν τις ξάπλες και τις φούμες (ανάποδα) - Αρχαία «δικά σου». **6.** Αυτός που... είναι (αρχαία) - Η περιοχή των Zapatistas (ανάποδα). **7.** Απογευματινή εφημερίδα της Αθήνας - Γράψτε ΜΝ - Ομοιωματικό. **8.** Εγώ, αλά ιταλικά - Σαλβαδόρ... Αντίκς, αντιφρανκικός Αναρχικός αντάρτης που εκτελέστηκε τον Απρίλη του 1974. **9.** Επίθετο τριών Αναρχικών αγωνιστών που διέπρεψαν κατά τον ισπανικό εμφύλιο - Το «κεφάλι», ο «αρχηγός» στα αραβικά και στα αιθιοπικά. **10.** Δοκίμασε την κιτνωδία των χιτλερικών, τέσσερα χρόνια πριν τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο (όπως προφέρεται στα ισπανικά).

ΚΑΘΕΤΑ : **1.** Της απέτισε «φόρο τιμής» ο Τζώρτζ Όργουελ (γενική). **2.** Πασίγνωστο ισπανικό επιφώνημα - Καινούριος. **3.** Παλιός τόπος εξορίας, σήμερα τόπος εξόντωσης πασχόντων από ψυχικά νοσήματα - Το 23 με γράμματα. **4.** Η εταιρία πετρελαιοειδών του Τομ Πάππας - Αρχαϊκή πρόθεση - Ήταν μάρκα μπαταριών πριν γίνει αντιχουντική οργάνωση. **5.** Προηγείται του στραβά - Κινείται πάνω σε σιδηροτροχιές (αρχικά). **6.** Γιατρός, θεωρητικός και πρακτικός του αντάρτοπολέμου, ένας απ'τους μεγαλύτερους επαναστάτες όλων των εποχών - Λατινοαμερικάνικος χορός, της μόδας το 1936 (ανάποδα). **7.** Η Βαρκελώνη ήταν το μεγαλύτερο της αντιφασιστικής Ισπανίας. **8.** Όμοια, μέσα και χειλικά - Διπλασιαζόμενο, και φέγγει και ψαρεύει. **9.** Σωματικές βλάβες (ανάποδα). **10.** Διάσημος μετεμφυλιακός αντιφρανικός Αναρχικός αγωνιστής της Ισπανίας.

Ο Αναρχικός δεν είναι όργανο καμμιάς συγκεκριμένης Αναρχικής ομάδας. Όσοι συμμετέχουν στην έκδοσή του, αγωνίζονται για μιαν ελεύθερη, αυτοδιαχειριζόμενη κοινωνία, απαλλαγμένη από κάθε μορφής εξουσία κι εμπορικούς - κερδοσκοπικούς «νόμους». Στα παραπάνω πλαίσια δεν απαιτείται η καταβολή κανενός είδους αντιτίμου για την απόκτηση του τεύχους. Οικονομική και κάθε άλλη ενίσχυση (συνεργασίες, υποδείξεις, ειδήσεις...) είναι ευπρόσδεκτη απ' όσους συμφωνούν με τις παραπάνω αρχές μας. Η αναπαραγωγή όλης ή μέρους της ύλης όχι μόνο επιτρέπεται, αλλά κι αποτελεί επιδίωξή μας. Η αξιοπρέπεια - και μόνο - επιβάλλει την αναφορά της πηγής των αναδημοσιευμάτων

...έτσι απλά...

Πριν 18 χρόνια, στις 11 Ιουλίου του 1978, ένας πολίτης αρνήθηκε να πληρώσει τα λεφτά που του ζητούσε το κράτος και που, φυσικά, **δεν τα χρωστούσε**, όπως άλλωστε κανείς απλός πολίτης δεν είναι δυνατόν να «χρωστάει» στην όποια εξουσία. Όταν η εξουσία έστειλε στο σπίτι του τα όργανά της, ο πολίτης ταμπουρώθηκε κι αντιστάθηκε ένοπλα.

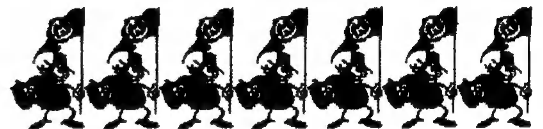
Στις 11 Ιουλίου του 1978 τον σκότωσαν.

Ήταν ο γιατρός - αγωνιστής **Βασίλης Τσιρώνης.**

Στις 16 Ιουλίου 1996, ένας άλλος πολίτης, ο 70χρονος Βογιατζής, δέχτηκε κι αυτός την επίθεση των οργάνων της εξουσίας, επειδή «χρωστούσε» σε κάποιον τοκογλύφο. Ταμπουρώθηκε στο σπίτι του, που θέλαν να κατασχέσουν, κι αντιστάθηκε ένοπλα.

Τον έπιασαν αιχμάλωτο, όταν τον πρόδωσαν κάποιοι δημοσιογράφοι που, αφελώς, τους εμπιστεύτηκε.

Ως πότε λοιπόν θα επαναλαμβάνεται η ιστορία ;

ΛΥΣΕΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΣΤΑΥΡΟΛΕΞΟΥ (Νο. 45, τεύχος 124)

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	Α	Μ	Υ	Ν	Α		Α	Μ	Ο	Ρ
2	Ε	Π	Ι	Τ	Α	Π	Ρ	Ο	Σ	Ω
3	Ι	Λ		Ι		Ε	Μ	Υ		Τ
4		Α	Γ	Ρ	Α		Α	Σ	Κ	Ω
5	Α	Κ		Ε	Ν		Γ	Ι	Ε	
6	Ι	Φ	Ε	Κ		Ρ	Ε		Ι	Φ
7	Α	Λ	Α	Τ	Α		Δ	Η	Μ	Ω
8	Μ	Α		Ε		Ι	Δ	Ε	Ε	Σ
9		Γ	Η		Ε	Ν	Ω		Ν	
10	Α	Κ	Κ	Ρ	Α		Ν	Τ	Α	Ν

μέρα τη μέρα...

7-6-1996
Το μικτό ορκωτό δικαστήριο της Θήβας αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης του Νίκου Καρατζά, που κατηγορείται για «απόπειρα ανθρωποκτονίας». Ο Νίκος, που είχε πιαστεί στη διάρκεια των μαθητικών κινητοποιήσεων των αρχών της περσινής χρονιάς, πεσμένος στο δρόμο και τραυματισμένος και στη συνέχεια φυλακίστηκε, αφέθηκε ελεύθερος (αφού οι δικαστές τον ξαλάφρωσαν από 500.000, και του επέβαλαν να χαιρετάει τους μπάτσους κάθε 1 και 15 του μήνα), μετά από ενάμισυ χρόνο. Θυμίζουμε ότι το επιβαρυντικό στοιχείο για τον Νίκο ήταν το ότι δεν ήταν «κανονικός» μαθητής, αλλά εργαζόμενος μαθητής νυκτερινού σχολείου...

8-6-1996
Κυκλοφόρησε το 124° τεύχος του ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ, με το οποίο το δελτίο πληροφόρησης έκλεισε τα 10 χρόνια του.

12-6-1996
Εμετική εκπομπή της Μαλβίνας Κάραλη στο Sky-TV, για την «απειλή εξ Ανατολών», με σωρεία ύβρεων εναντίον όσων αρνούνται ν'αποδεχθούν την υστερικά πολεμοκάπηλη κυβερνητική προπαγάνδα που αποσκοπεί να δωρίσει τρισεκατομμύρια δραχμές στους εμπόρους όπλων.

17-6-1996
Για μιαν ακόμη φορά οι συνταξιούχοι βγαίνουν στο δρόμο. Το πείσμα τους, αντιμέτωπο με το πείσμα της Ενωμένης Ευρώπης και των ντόπιων τοποτηρητών της...

19-6-1996
Απεργία πείνας ξεκινούν οι Τούρκοι αγωνιστές των DHKC (Devrimci Halk Kurtulus Cephesi = Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Μέτωπο), MLKP (Marxist-Leninist Komunist Partisi = Μαρξιστικό-Λενινιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα) και TKP-ML (Turk Komunist Partisi - Marxist Leninist = Τουρκικό Κομμουνιστικό Κόμμα - Μαρξιστικό Λενινιστικό) στην πλατεία Κάνιγγος, συμπαραστεκόμενοι στον αγώνα των φυλακισμένων στην Τουρκία συντρόφων τους, Τούρκων και Κούρδων, που έχουν κατέβει σε απεργία πείνας από τις 20-5-1996. Στους λόγους που οδήγησαν σ'αυτή την κινητοποίηση των Τούρκων και των Κούρδων αγωνιστών (το PKK κάνει κι αυτό απεργία πείνας στην πλατεία Κλαυθμώνος από τα τέλη του Μάη) αναφερθήκαμε στο προηγούμενο τεύχος κι αναφερόμαστε και σε άλλη σελίδα του σημερινού τεύχους. Εδώ, περιοριζόμαστε να πούμε πως η αστυνομία ζήτησε από τους Τούρκους απεργούς πείνας της πλατείας Κάνιγγος «άδεια από το δήμαρχο»!

20-6-1996
Ο δήμαρχος Αθηναίων <u>δεν δίνει την (από ποιό νόμο απαιτούμενη ;) άδεια</u> στους Τούρκους να κάνουν απεργία πείνας στην πλατεία Κάνιγγος... Η απεργία συνεχίζεται.

22-6-1996
Ο Abel Paz μιλάει στο Πολυτεχνείο για τον εμφύλιο πόλεμο της Ισπανίας, τον Μουεναβεντούρα Ντουρρούτι, την επανάσταση... Τελικά, ο έρωτας καταπροπάνει τη διανόηση.
Αργά το βράδυ, στην πλατεία Εξαρχείων, οι μπάτσοι την πέφτουν σε ομάδα ατόμων που βγαίνουν απ'το Πολυτεχνείο για να μοιράσουν το τελευταίο φύλλο της ΑΛΦΑ. Συλλαμβάνουν αρκετά και τα οδηγούν στην ασφάλεια. Τελικά όλοι αφήνονται ελεύθεροι, αφού καταγράφονται τα στοιχεία τους, παίρνονται τα δακτυλικά τους αποτυπώματα κι ερωτούνται «δεόντως» για τις σχέσεις τους με τον Paz και τον... Ντουρρούτι !
Κι έπειτα, νάχεις και το σύνταγμα, να σου λέει για την «ελεύθερη διακίνηση των ιδεών»...
Άγριος ξυλοδαρμός 4 Αλβανών από 2 ένοπλους μπάτσους σημειώνεται στο Καλαμάκι Πηλίου. *Λέτε να τους θέσουν σε διαθεσιμότητα;*

23-6-1996
Ο θάνατος του Ανδρέα Παπανδρέου δεν έπεσε σαν βόμβα. Η κατάσταση της υγείας του είχε θέσει τη χώρα σε κατάσταση αναμονής εδώ κι αρκετόν καιρό... Ακόμη κι ο τρόπος, που η είδηση ανακοινώθηκε απ'τα ΜΜΕ και τον τύπο, απέπνεε... προετοιμασία. Όλοι περίμεναν το μοιραίο - μερικοί μάλιστα ήταν ανυπόμονοι. Πάντως, τα περισσότερα αφιερώματα του τύπου και των ΜΜΕ απέπνεαν έντονα το άρωμα της... κονσέρβας.

25-6-1996
Ο Abel Paz μιλάει στο Ηράκλειο Κρήτης.

26-6-1996
Κοσμοσυρροή στην κηδεία. Αναμενόμενη. Αναμενόμενα ήταν και τα κάποια (λίγα) παρατράγουδα, σαν το κράξιμο του Δημήτρη Τσοβόλα.
Σύμφωνα μ'όλους τους σχολιαστές, «την προσφορά του εκλιπόντος θα την κρίνει η ιστορία».
Φυσικά, κανείς δεν βγάζει κιχ για τα <u>δισεκατομμύρια</u> που δαπανήθηκαν σε πούλμαν, αεροπλάνα και καράβια που μετέφεραν τους θρηνούντες και τις θρηνούσες... Η αλήθεια είναι ότι σ'όλα τα παραπάνω, ιδιαίτερο τόνο προσέδιδαν οι 17.000 ένστολοι αστυνομικοί, οι άλλοι τόσοι με πολιτική περιβολή αστυνομικοί, κι οι γορίλες των ξένων επισήμων που περιφρουρούσαν την όλη εκδήλωση προς τιμήν του εκλιπόντος που «ήταν ο μόνος πρωθυπουργός, που ο λαός τον αποκαλούσε με το μικρό του όνομα»...

27-6-1996
Αρχίζει το 4° συνέδριο των ξυλοκόπων. Η σημαντική της λέξης είναι διπλή. Αναφέρεται στη γνωστή ρήση «δρυός πεσούσης, πας ανήρ ξυλεύεται», αλλά και στο, μεταξύ των συνωστιζομένων περί την πεσούσα δρυν ξυλοκόπων, ξυλοκόπημα (έστω και φραστικό...).Οπωσδήποτε, ο σοσιαλισμός απουσιάζει απ'το συνέδριο.
Στις 6.30' το απόγευμα ξεκινάει από την πλατεία Κάνιγγος η προγραμματισμένη πορεία συμπαράστασης στους φυλακισμένους του φασιστικού τουρκικού καθεστώτος που από τις 20 του Μάη πραγματοποιούν απεργία πείνας. Συμμετέχουν γύρω στα 300 άτομα (Τούρκοι, Κούρδοι, Έλληνες...) που φτάνουν μέχρι την τουρκική πρεσβεία. Καίγεται ομοίωμα φυλακής. Καίγεται κι ομοίωμα του δολοφόνου - υπουργού δικαιοσύνης Μεχμέτ Αγάρ. Μετά την πορεία, σταματούν οι απεργίες πείνας των Κούρδων (πλ. Κλαυθμώνος) και των Τούρκων (πλ. Κάνιγγος). Ο αγώνας για την απελευθέρωση των κρατουμένων περνάει σε άλλη (ίσως δυναμικότερη) φάση.

28-6-1996
Νεαρή μητέρα καταδικάζεται για χρέη σε φυλάκιση, χωρίς αναστολή (δυστυχώς, δεν είναι η πρώτη και φοβόμαστε πως δεν θα είναι η τελευταία). Από το δικαστήριο οδηγείται στον Κορυδαλλό μαζί με το 4 μηνών παιδί της (που εκτός των άλλων αντιμετωπίζει και προβλήματα υγείας).
<u>Οι δικαστές που την καταδίκασαν μένουν ΑΤΙΜΩΡΗΤΟΙ.</u>

29-6-1996
Το πρωί αναχωρεί τριμελής ελληνική αντιπροσωπεία για την Τουρκία. Η αντιπροσωπεία (μαζί με αντιπροσωπείες απ'όλη σχεδόν την Ευρώπη κι άλλες χώρες) θα επισκεφθεί τους συγγενείς των κρατουμένων,
συνέχεια στην επόμενη σελίδα

μέρα τη μέρα...

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

τους κρατούμενους (αν πάρει τη σχετική άδεια) και θα διαπιστώσει ιδίοις όμμασιν την κατάσταση.
Το βράδυ, στο Πάρκο, γίνεται η προγραμματισμένη εκδήλωση των ομοφυλοφίλων όλων των αποχρώσεων.
Απ'την άλλη εκδήλωση, το συνέδριο των ξυλοκόπων, δεν μπορεί φυσικά να λείπει η ξύλινη γλώσσα :
<u>«Συντρόφισσες και σύντροφοι, δεν κατανοώ τις αποδοκιμασίες. Στο συνέδριο, μπορούμε μόνο να επιδοκιμάζουμε !...»</u>
(Ακούγεται από το προεδρείο, στη διάρκεια της ομιλίας της Βάσως Παπανδρέου).
Εκδήλωση με τίτλο «Η Αλληλεγγύη είναι τ'Όπλο μας» οργανώνεται στην παραλία της Κορίνθου από διάφορες ομάδες απ'όλη τη δυτική Πελοπόννησο, σ'ένδειξη συμπαράστασης στον αγωνιζόμενο να επιβιώσει «τρίτο» και «τέταρτο κόσμο».
Ανακοινώνεται ότι οι Βασίλης Κόκκινος και Θανάσης Σιούλας φεύγουν απ'τα πόστα του προέδρου και του εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, αντίστοιχα. <u>Στα τσακίδια !!!</u>

30-6-1996
Ο Σημίτης εκλέγεται πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ. Αναμενόμενο...

1-7-1996
Στις 10.30' το πρωί, στην Κωνσταντινούπολη, η τουρκική αστυνομία συλλαμβάνει τα μέλη της διεθνούς επιτροπής για τα δικαιώματα των κρατουμένων στις τουρκικές φυλακές. 6 Γερμανοί, 4 Βέλγοι και 3 Έλληνες (Δημήτρης Χατζηπαναγιώτου, Κανέλλα Χανιά και Μάγδα Σπηλιοπούλου) οδηγούνται στο τμήμα. Μαζί τους συλλαμβάνεται κι ο Τούρκος διερμηνέας, Süleyman Özcan, που οδηγείται στην «αντιτρομοκρατική υπηρεσία». Η μόνη που δεν συλλαμβάνεται είναι η Γερμανίδα ευρωβουλευτίνα Karin Wiese. Αργά το βράδυ γίνεται γνωστό ότι όλοι οι μη Τούρκοι συλληφθέντες δεν θα δικαστούν (με την κατηγορία της «οργάνωσης συνέντευξης τύπου χωρίς την άδεια των αρχών»), αλλά θα απελαθούν. <u>Ο Süleyman Özcan είναι ο μόνος που θα την πληρώσει.</u>
Από σήμερα απελευθερώνονται... τα ενοίκια των σπιτιών. Σύμφωνα με τα ΜΜΕ, οι εξωστικές αγωγές έχουν αυξηθεί σε αριθμό κατά 280% σε σχέση με τον περασμένο χρόνο.
Το «ευρωπαϊκό δικαστήριο» καταδικάζει την Ελλάδα γιατί «η νομοθεσία της δεν επιτρέπει σε αλλοδαπούς να εργάζονται...».

2-6-1996
Επιστρέφουν το πρωί στο Ελληνικό τα απελαθέντα μέλη της ελληνικής αντιπροσωπείας από την Τουρκία. Ο Τούρκος διερμηνέας εξακολουθεί να κρατείται.

3-6-1996
Οι τρεις απελαθέντες εκ Τουρκίας δίνουν το μεσημέρι συνέντευξη τύπου στην αίθουσα του Δικηγορικού Συλλόγου Αθήνας. Ελλείψει άλλων, τα διαδραματισθέντα τα καρπούται πολιτικά μόνο ο Συνασπισμός.
(Πάλι καλά... Σκεφτείτε να τα εκμεταλλεύονταν οι εθνικο-«σοσιαλιστές»...).
Στο Ακρωτήρι Χανίων οι κάτοικοι ξεσηκώνονται και πάλι ενάντια στα σχέδια της νομαρχίας να μεταβάλει την περιοχή σε χωματερή. Πέφτουν και κάποιες «ψιλές» σε «τσαμπουκά» οδηγό φορτηγού που επιχειρεί να σπάσει τον αποκλεισμό του δρόμου και να περάσει πάνω από τους διαμαρτυρόμενους.
Στην περιοχή Πατησίων-Κυψέλης οι κάτοικοι (δυστυχώς όχι όλοι) ξεσηκώνονται ενάντια σε κάποια άλλα σκουπίδια. Το βράδυ, οργανώνουν ανοιχτή συγκέντρωση ενάντια στα φασιστοειδή της «Χρυσής Αυγής» που ρυπαίνουν τον τόπο με τα ρατσιστικά τους συνθήματα.

4-6-1996
Δίνονται στη δημοσιότητα τα περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνονται στις φορολογικές δηλώσεις των πολιτικών. Πιο πλούσιος, ο Σημίτης που δηλώνει ετήσιο εισόδημα πάνω από 32 εκατομμύρια...
Με τέτοιο εισόδημα, πώς να μην είναι σοσιαλιστής;

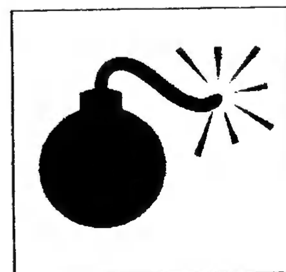
5-7-1996
Συναυλία συμπαράστασης στον αγώνα των Ζαπατίστας οργανώνεται απόψε στα Χανιά.
Το βράδυ, άγνωστος πυροβολεί και τραυματίζει τον 24χρονο μπάτσο Νίκο Βαϊόπουλο, έξω απ'τα γραφεία του ΠΑΣΟΚ, στη Χαριλάου Τρικούπη.
Οι φήμες, ότι πρόκειται για ξεκαθάρισμα σοσιαλιστικών λογαριασμών, δεν διαψεύδονται.
Στο λιμάνι του Ναυπλίου, για μια φορά ακόμη, οι ναυτεργάτες προσπαθούν να εμποδίσουν την αποβίβαση των τουριστών που μεταφέρει το Marco Polo. Βρίσκονται αντιμέτωποι με τους βατραχάνθρωπους του λιμενικού, αλλά και με τον <u>Γιώργο Τσούρνο</u>, τον δήμαρχο της πόλης που, επικεφαλής ολιγάριθμης ομάδας τραμπούκων, παριστάνει τον υπερασπιστή ουσιαστικά ανύπαρκτων συμφερόντων των καταστηματαρχών.

6-6-1996
Αντιρρατσιστική συναυλία, σήμερα και αύριο στον Κολωνό, με κεντρικό σύνθημα <u>ΑΜΕΣΗ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ !</u>
Φυσικά, θα συνυπογράφαμε (το σύνθημα) ανεπιφύλακτα, αν πιστεύαμε στους νόμους και στα κράτη που τους θεσμοθετούν. Πάντως, όπως και νάχει το πράγμα, συναυλίες σαν αυτήν χρειάζονται... Και όχι μόνο συναυλίες...
Σύμφωνα με δημοσκόπηση που δημοσιεύεται στην ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ, η συντριπτική πλειοψηφία των Ελλήνων «πίνει νερό» στ'όνομα του Σημίτη... *(μαγοχισμός κι αυτός, εκεί που έχουν φτάσει τα τιμολόγια της ΕΥΔΑΠ !).*

7-7-1996
<u>Ντι ου ντι άβτσι μούλη τσιράσι, τσιν κάνιστρα νίκα !</u>
(Όπου ακούς πολλά κεράσια, πάρε μικρό καλάθι !).
Συμβουλή προς τους Βλάχους του Μετσόβου που αφού χόρτασαν τα κεράσια του μακαρίτη Αβέρωφ, τώρα ετοιμάζονται να φάνε κι αυτά που τους υποσχέθηκε το δίδυμο Έβερτ-Σαμαρά.
(Μα, δεν τους έφταναν των δύστυχων τα βάσανά τους; Ήταν ανάγκη να δουν τον χοντρό και τον μπούλη να χορεύουν;...).

8-6-1996
Καύσων... Νέφος... και... Απότης !

9-6-1996
Μια απ'τα ίδια και χειρότερα...
Οι Ευρωπαίοι είναι ενθουσιασμένοι (τουλάχιστον κατά τον Γιάννο Παπαντωνίου) απ'την πορεία της σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας με την ευρωπαϊκή.

ΒΕΛΓΙΟ : Στις 13/6/96 η βελγική βουλή ψήφισε την κατάργηση της ποινής του θανάτου.

ΙΤΑΛΙΑ : Συνεχίζεται η δίκη του Priebke, του αξιωματικού των χιτλερικών SS που ευθύνεται για το θάνατο εκατοντάδων Ιταλών στο εκτελεστικό απόσπασμα, κατά τον δεύτερο παγκόσμιο πόλεμο, όταν η Ιταλία συνθηκολόγησε.

ΡΩΣΣΙΑ : Χιλιάδες Ρώσσοι αποδοκίμασαν έντονα στις 12/6/96 τον Μιχαήλ Γκορμπατσώφ που ανερυθρίαστα τόλμησε να συμπεριλάβει στην προεκλογική του εκστρατεία το Βόλγκογκραντ, όπως μετονόμασε ο ίδιος το Στάλινγκραντ.

ΚΑΝΑΔΑΣ : Δεκάδες καταστήματα του εμπορικού κέντρου του Μόντρεαλ, πρωτεύουσας του γαλλόφωνου Κεμπέκ, λεηλατήθηκαν στις 24/6/96 από εκατοντάδες εξαγριωμένα άτομα. Σύμφωνα με τις αρχές δεν επρόκειτο για «αυτονομιστικό ξέσπασμα». Μέχρι στιγμής (δηλαδή μέχρι το απόγευμα της 25/6/96), κανείς δεν είναι σε θέση να εντοπίσει τις αιτίες των άγριων ταραχών... *(Χωρίς σχόλια, όπως μεταδόθηκε η είδηση από το CNN)*

ΗΠΑ : Στις 25/6/96 άρχισε στο Σακραμέντο της Καλιφόρνιας η δίκη του Theodore Kaczynski, φερόμενου - απ'το FBI - ως Unabomber, ο οποίος κατηγορείται για την «χωρίς άδεια των αρχών κατασκευή δυο εκρηκτικών μηχανισμών». Η δίκη προβλέπεται ότι θα διαρκέσει αρκετούς μήνες.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Εκατοντάδες ένοπλοι αστυνομικοί επιτέθηκαν το πρωί της 26/6/1996 σε 150 άτομα που έκαναν απεργία πείνας, στο κέντρο της Κολωνίας, σ'ένδειξη συμπαράστασης στην απεργία πείνας 1.500 κρατουμένων στις τουρκικές φυλακές. Η επίθεση ήταν ιδιαίτερα βίαιη. 20 άτομα τραυματίστηκαν, τα 2 σοβαρά, ενώ συνελήφθησαν περίπου 100 Τούρκοι, Κούρδοι, αλλά και Γερμανοί (ανάμεσά τους και 2 δικηγόροι). Πρέπει να σημειωθεί ότι η απεργία πείνας - που ήταν καθ'όλα νόμιμη - είχε αντιμετωπιστεί θετικότατα απ'τους κατοίκους της γερμανικής πόλης, οι οποίοι μάλιστα την προηγούμενη εβδομάδα είχαν προχωρήσει και στο κλείσιμο των καταστημάτων τους, σ'ένδειξη αλληλεγγύης. Η διεθνής κατακραυγή, που ξέσπασε μετά την παράνομη αυτή επίθεση της γερμανικής αστυνομίας (μεταξύ των άλλων, διαμαρτυρήθηκαν με φαξ τους η Επιτροπή Δικηγόρων για τη Συμπαράσταση στους Κοινωνικούς Κρατούμενους και ο Αναρχικός Μαύρος Σταυρός της Αθήνας), ανάγκασε τις αρχές ν'αφήσουν ελεύθερους την άλλη μέρα όλους τους συλληφθέντες.

ΒΡΕΤΑΝΝΙΑ : 6 μέλη της ομάδας Cymdeithas yr Iaith Cymraeg (Εταιρία Ουαλικής γλώσσας) συνελήφθησαν στις 23 Μάρτη '96 στο Aberystwyth, επειδή έγραψαν με σπρέυ στις βιτρίνες ενός σούπερ-μάρκετ το σύνθημα LLDIWCH IR CYMRAEG ! (Τόπο στην ουαλική γλώσσα). Η ομάδα είναι γνωστή στην περιοχή από τη δράση που αναπτύσσει, όχι μόνο για τη διατήρηση της ουαλικής γλώσσας και για τα δικαιώματα των Ουαλόφωνων Βρετανών, αλλά και ενάντια στο ξεπούλημα της Ουαλίας στις πολυεθνικές εταιρίες καθώς και ενάντια στην ασφυκτική παρουσία του βρεταννικού στρατού στην περιοχή, που είναι γεμάτη από αποθήκες όπλων, ραντάρ και άλλες στρατιωτικές εγκαταστάσεις. Στις 31 Μάη '96, η ομάδα διοργάνωσε στην «εθνική βιβλιοθήκη» του Aberystwyth εκδήλωση διαμαρτυρίας, μ'αφορμή την επίσκεψη εκεί της Ελισσάβετ. Τίτλος της εκδήλωσης : TWLL TIN I'R CWIN ! (σ'ελεύθερη απόδοση : Φωτιά στον κ... της βασίλισσας !). *(Από το τεύχος 46 του Counter-information)*

Σημ. του Α. : Η Ουαλική, η Σκωτσγαελική κι η γλώσσα του νησιού Μαν (σ'ανοιχτά της Σκωτίας) που ανήκουν στις Κελτικές γλώσσες κινδυνεύουν να εξαφανιστούν λόγω της επιβολής της Αγγλικής σαν κυρίαρχης γλώσσας της Βρεταννίας. Μια τέταρτη Κελτική γλώσσα που μιλιόταν στη Βρεταννία, η Κορνουαλική, έχει εκλείψει ήδη απ'τον 19ο αιώνα.

ΗΠΑ : Ελεύθερη αφέθηκε στις 21/6/96 η Ramona Africa, που είχε συλληφθεί σαν «μέλος τρομοκρατικής οργάνωσης», όταν πριν κάμποσο καιρό το FBI είχε βομβαρδίσει φτωχογειτονιά της Φιλαδέλφειας, με αποτέλεσμα το θάνατο 10 ατόμων, την πρόκληση πυρκαγιάς σε 61 σπίτια, και τον αναγκαστικό ξεσπιτωμό περισσοτέρων από 1.000 ανθρώπων που το έγκλημά τους ήταν ότι «δεν ήταν λευκοί» ! Τώρα, η Ramona Africa, εγείρει αγωγή κατά των αρχών της πολιτείας της Πεννσυλβανίας και ζητάει 500.000 δολάρια σαν αποζημίωση για την παράνομη φυλάκιση και για την άσκηση ηθικής, ψυχολογικής, αλλά και φυσικής βίας εις βάρος της. Η εισαγγελία της πολιτείας έκρινε ήδη την αγωγή «τύποις παραδεκτή» και δέκα περίπου αξιωματούχοι της Πεννσυλβανίας θα καθίσουν στο σκαμνί, με πρώτο και καλύτερο τον William Richmond, τον μπάτσο που είχε διατάξει την επίθεση και τη σύλληψη της Ramona. Σημειώνουμε ότι οι δυο αδελφοί της - αγωνιστές του κινήματος των Αφροαμερικανών - εξακολουθούν να βρίσκονται στις φυλακές...

ΣΡΙ ΛΑΝΚΑ : Σε απεργία πείνας μέχρι θανάτου κατέβηκαν στα μέσα Ιουνίου 100 περίπου Ταμίλ που κρατούνταν χωρίς δίκη, αλλά και χωρίς να τους έχει απαγγελθεί καμμιά κατηγορία, στις φυλακές της Σρι Λάνκα. Χάρη στην κινητοποίηση των ομάδων που αγωνίζονται για τα ανθρώπινα δικαιώματα (τόσο στη Σρι Λάνκα, όσο και στο εξωτερικό), στις 28/6/96, η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι μέχρι τα τέλη του Ιουλίου, θα έχουν εκδικαστεί όλες οι υποθέσεις. Όσοι κρατούμενοι δεν θα έχουν δικαστεί μέσα σ'αυτό το διάστημα, θα αφεθούν ελεύθεροι. Μετά τις παραπάνω κυβερνητικές εξαγγελίες, οι Ταμίλ κρατούμενοι αποφάσισαν την αναστολή των κινητοποιήσεών τους.

ΗΠΑ : Πυρετωδώς ετοιμάζονται οι Αμερικανοί για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Ατλάντα. Πυρετωδώς και πολύπλευρα... Στις 22/6/96 το CNN αφιέρωσε ημίωρη εκπομπή σε θέμα της ασφάλειας των αθλητών και των θεατών. Το μεγαλύτερο μέρος της εκπομπής αφορούσε τους... ισλαμιστές και τους Άραβες γενικά. Φυσικά, δεν έλειψαν κι οι αναφορές στην «εσωτερική τρομοκρατία» και στον Unabomber. Εκεί που η εκπομπή «έδωσε ρέστα» ήταν ο τομέας της τεχνικής, που αφορούσε τα μέσα που θα χρησιμοποιήσουν ενδεχόμενα οι «τρομοκράτες» : δυναμίτιδα, TNT, C4, Semtex, Sarin, Υπερίτη, μικρόβια πανώλους και κίτρινου πυρετού, πυρηνικά... Δεν παρέλειψε, βέβαια (κάθε άλλο μάλιστα), η εκπομπή να δώσει έμφαση στον σωτήριο ρόλο που θα παίξει - αν χρειαστεί - το FBI, αλλά κι οι υπόλοιπες υπηρεσίες ασφαλείας των ΗΠΑ. Οι σκηνές από την εκπαίδευση των μελών των «αντιτρομοκρατικών» ομάδων από ειδικευμένους στον ΑΡΒΧ πόλεμο στρατιωτικούς, ήταν οπωσδήποτε ιδιαίτερα εντυπωσιακές και σκηνοθετικά φορτισμένες. Ακόμη πιο αποκαλυπτική για τους στόχους της εκπομπής ήταν η παρουσία σ'αυτήν του Λάρρυ Γουίν. Ποιός είναι αυτός ; Μα ένας λευκός Αμερικανός, που απέδειξε (επί της οθόνης) πόσο εύκολο είναι να προμηθευτεί κανείς στις ΗΠΑ θανατηφόρα βακτηρίδια κι άλλα καλούδια... Λεπτομέρεια : ο Λάρρυ Γουίν «ήταν μέλος» της ρατσιστικής, φασιστικής οργάνωσης Aryan Nation. Το «ήταν» ανήκει, βέβαια στο CNN, γιατί οι δικές μας πληροφορίες λένε πως ο Γουίν δεν εγκατέλειψε ποτέ το «Έθνος των Αρίων»...

ΣΑΟΥΔΙΚΗ ΑΡΑΒΙΑ : Σε «ισλαμιστές τρομοκράτες» αποδόθηκε η επίθεση εναντίον της Αμερικανικής βάσης στο Νταχράν της Σ.Αραβίας, η οποία κόστισε τη ζωή σε 18 και τραυμάτισε περί τους 100 Αμερικανούς στρατιωτικούς. Φυσικά, δεν συμπαθούμε τους φανατικούς θρησκόληπτους, σ'όποια θρησκεία κι αν ανήκουν. Δεν μπορούμε, ωστόσο, να μην παρατηρήσουμε πως οι Αμερικανοί στρατιωτικοί που υπηρετούν στις εκός των ΗΠΑ βάσεις, είναι και συμπεριφέρονται στους ντόπιους σαν δυνάμεις κατοχής.

ΤΟΥΡΚΙΑ : Εντείνονται οι επιθέσεις του τουρκικού στρατού εναντίον των Κούρδων. Περισσότεροι από 150 είναι οι Κούρδοι που σκοτώνονται σ'ολόκληρο το Κουρδιστάν (επί τουρκικού, αλλά και επί ιρακινού και ιρανικού εδάφους). Στο Ιράν πέφτουν 2 τουρκικά ελικόπτερα (27/6/96). Το Ιράκ προσφεύγει και πάλι στο Συμβούλιο Ασφαλείας του ΟΗΕ, χωρίς φυσικά κανένα αποτέλεσμα. Οι απώλειες του τουρκικού στρατού, πάντως, αποκρύπτονται λίαν επιμελώς από την κυβέρνηση της Άγκυρας. Στις 30/6/96, πάντως, Κούρδισσα, ζωσμένη μ'εκρηκτικά ανατινάζεται, παίρνοντας μαζί της και 9 Τούρκους στρατιωτικούς.

διεθνή

ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΒΑΣΚΩΝ : Στις 30/6/96 έληξε η μονομερής κατάπαυση του πυρός που είχε εξαγγείλει η ΕΤΑ, προκειμένου να διευκολυβθεί ο διάλογος για την ειρήνευση με το ισπανικό κράτος. Δυστυχώς, η ισπανική κυβέρνηση του δεξιού Αθνάρ βαδίζει πάνω στα χνάρια του «σοσιαλιστή» Γκονθάλεθ : «Αντιτρομοκρατική» συνεργασία με τη Γαλλία, μη απελευθέρωση κρατουμένων, νέες συλλήψεις, εσκεμμένη μείωση του βιωτικού επιπέδου των Βάσκων... Την 1/7/96 με ανακοίνωσή (μόνο αποσπάσματα της οποίας μεταδόθηκαν από τα κρατικά ισπανικά ΜΜΕ), η ΕΤΑ έκανε γνωστό ότι η εκεχειρία τερματίζεται.

ΓΕΡΜΑΝΙΑ : Στη βρετανική στρατιωτική βάση του Osnabruck, στη Γερμανία, χτύπησε ο IRA, στις 28/6/96.

ΙΣΡΑΗΛ : Χωριό στον νότιο Λίβανο βομβάρδισαν οι Ισραηλινοί την 1/7/96, προκαλώντας το θάνατο 6 τουλάχιστον αμάχων. Σημειώνουμε πως πρόκειται, απλά, για την πρώτη επίθεση που πραγματοποιούν οι Ισραηλινοί μετά την εκλογή του Βενιαμίν Νετανιάκου (του ακροδεξιού κόμματος Λικούντ) στην πρωθυπουργία του Ισραήλ, στις 29/5/96. Ακόμη αξίζει να αναφέρουμε ότι το σημείο της επίθεσης βρίσκεται πολύ κοντά στα υψώματα του Γκολάν και στις θέσεις των Συριακών στρατευμάτων. Σύμφωνα με την επίσημη ισραηλινή ανακοίνωση, το χωριό ήταν έδρα «αντι-αραφατικής τρομοκρατικής παλαιστινιακής ομάδας»... Όταν οι Ισραηλινοί υπερασπίζονται τον Αραφάτ, είναι ώρα ν'αρχίσει κανείς να σκέφτεται στα σοβαρά ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΤΗ ΜΕΣΑΗ ΑΝΑΤΟΛΗ;...

ΒΟΣΝΙΑ : Υπάρχει άραγε κανείς που να πιστεύει πως ο πόλεμος στην πρώην Ομοσπονδιακή Γιουγκοσλαβία τέλειωσε ; Αν υπάρχει, θα πρέπει να είναι εξωγήινος, για να μην καταλαβαίνει ότι χωρίς ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ, δεν μπορεί να υπάρξει ΕΙΡΗΝΗ. Και, φυσικά, κάθε άλλο παρά προάγεται η ειρήνη με την διατεταγμένη (απ'τους Αμερικανοευρωπαίους) απομάκρυνση του Ράντοβαν Κάραζιτς από την θέση του προέδρου των Σερβο-Βόσνιων.

ΚΥΠΡΟΣ : Σύμφωνα με δημοσιεύματα του κυπριακού τύπου, ο Άντρος Αριστοδήμου ή Γιουρούκκης και ο Κυριάκος Δημητρίου, κρατούμενοι στις φυλακές για ποινικά αδικήματα (ο δεύτερος είναι ισοβίτης), ζήτησαν να καταθέσουν στον ανακριτή Τ.Οικονόμου, σχετικά με τις συνθήκες και τους δράστες της δολοφονίας του Θεόφιλου Γεωργιάδη. Μέχρι στιγμής, έχουν καταθέσει περισσότερα από 20 άτομα. Την 1/7/96, το δικαστήριο αποφάσισε την διακοπή της ανάκρισης και τη συνέχισή της 27/8/96. Παρ'όλα αυτά, ακόμη δεν έχουν εντοπιστεί οι δράστες και οι υποκινητές του φόνου. Πολλά είναι τα στοιχεία που δείχνουν προς την κατεύθυνση της τουρκικής ΜΙΤ, παράλληλα όμως φαίνεται πως επιβεβαιώνεται και η εμπλοκή της ισραηλινής ΜΟΣΑΝΤ καθώς και κάποιων Ελληνοκυπρίων (όχι μόνο ποινικών κρατουμένων, αλλά και παραγόντων της πολιτικής και οικονομικής ζωής της Κύπρου. Θυμίζουμε ότι ο Θεόφιλος Γεωργιάδης, γνωστός για τους αγώνες του υπέρ της ανεξαρτησίας του Κουρδιστάν, δολοφονήθηκε από αγνώστους πριν δυο περίπου χρόνια. Η υπόθεση ξεσήκωσε τότε πραγματικό σάλο, ενώ οι προεκτάσεις της φτάνουν μέχρι την Αθήνα και την ελληνική ΕΥΠ.

ΙΣΠΑΝΙΑ : 20 χρόνια συμπληρώθηκν στις 3/3/96 από την γενική εργατική συνέλευση της Vitoria (στη Χώρα των Βάσκων). Στις 3/3/1976, εργαζόμενοι απ'όλη την Ισπανία συναντήθηκαν στη Vitoria και καταλαμβάνοντας την κεντρική εκκλησία της πόλης συγκρότησαν τη μεγαλύτερη από την εποχή του εμφυλίου πολέμου συνέλευση του ισπανικού εργατικού κινήματος. Η αστυνομία του μεταφρανκικού «δημοκρατικού» καθεστώτος, πανικόβλητη, έζωσε την εκκλησία, έσπασε τα παράθυρα και άρχισε να ρίχνει στο εσωτερικό βροχή δακρυγόνων, καπνογόνων, ασφυξιογόνων... Οι συγκεντρωμένοι αποφάσισαν να βγουν. Τους περίμεναν εκατοντάδες μπάτσοι που άρχισαν να πυροβολούν. Οκτώ εργάτες έπεσαν νεκροί. Δεκάδες άλλοι τραυματίστηκαν. Αρκετοί πιάστηκαν αιχμάλωτοι. Οι περισσότεροι κατάφεραν να διαφύγουν για να διαδώσουν πως ο φασισμός, ο φρανκισμός εξακολουθούσε να ζει. Ο κοινωνικός πόλεμος συνεχιζόταν... 13 άτομα κατηγορήθηκαν σαν υπεύθυνοι αυτής της σφαγής. Ανάμεσά τους κι ο τότε υπουργός εσωτερικών (και δημόσιας τάξης), Manuel Fraga (πιστό στέλεχος της φασιστικής φάλαγγας που μετά το θάνατο του Φράνκο πέρασε στο Partido Popular το οποίο σήμερα βρίσκεται και πάλι στην κυβέρνηση). «Φυσικά» κανείς δεν τιμωρήθηκε. Στις 3/3/96, πάνω από 3.000 εργαζόμενοι της Βαρκελώνης οργάνωσαν συγκέντρωση και πορεία για να δείξουν πως ο αγώνας εξακολουθεί και σήμερα. Ανάλογες εκδηλώσεις έγιναν και σε πολλές άλλες ισπανικές πόλεις. *(Από το Δελτίο Αντιπληροφόρησης «El Acratador» της Zaragoza, Nº 52, M;ahw 1996).*

Ζητάμε συγγνώμη για κάποιες "παλιές" ειδήσεις. Δυστυχώς, τα ταχυδρομεία αργούν και πολλά ξένα έντυπα δεν έρχονται "στην ώρα τους"...

ΤΟΥΡΚΙΑ : Ελεύθερος αφέθηκε στις 4/7/96 ο Suleyman Ozcan, ο διερμηνέας της διεθνούς επιτροπής που ερευνούσε τις συνθήκες κράτησης στις τουρκικές φυλακές. Ο άτυχος διερμηνέας βασανίστηκε άγρια κατά τις 4 μέρες της κράτησής του κι απελευθερώθηκε μόνο χάρη στη διεθνή κατακραυγή που ξέσπασε όταν τα μέλη της επιτροπής απελάθηκαν την 1/7/96 απ'την Τουρκία.

ΒΟΣΝΙΑ : Περισσότεροι από 2.000 Σερβοβόσνιοι συγκεντρώθηκαν στις 7/7/96 στο Πάλε για να εμποδίσουν τους Αμερικανούς κατακτητές να συλλάβουν τον Κάραζιτς και τον Μλάντιτς που κατηγορούνται σαν «εγκληματίες πολέμου». Τελικά, οι Αμερικάνοι έλεγξαν απλώς κάποιες τοπικές αποθήκες (χωρίς να βρουν τον «βαρύ οπλισμό» που περίμεναν) κι έφυγαν...

Ερώτημα 1ο : Γιατί δεν δικάζονται άραγε οι χωρίς εισαγωγικά εγκληματίες πολέμου Bill Clinton, Helmuth Kohl, Warren Christofer, Klaus Kinkel, Jacques Chirac (ο Mitterand πρόλαβε και πέθανε) κι όλοι οι άλλοι Αμερικανοευρωπαίοι χασάπηδες των λαών ;...

Ερώτημα 2ο : Αν παραπέμπονταν σε δίκη και πήγαιναν να τους συλλάβουν, πόσοι θα μαζεύονταν για να τους προστατέψουν ;...

Απάντηση 1η : Μα τώρα , είμαστε σοβαροί ;... Απάντηση 2η : Κανείς.

ΚΥΠΡΟΣ : Τεράστιο πρόβλημα έχει δημιουργηθεί στην Κύπρο από την άρνηση της στρατιωτικής ηγεσίας της Εθνοφρουράς να κάνει δεκτές τις παραιτήσεις των Ελλαδιτών Εθελοντών Πενταετούς Κατάταξης (ΕΠΥ), λόγω των ασχήμων συνθηκών που αντιμετωπίζουν και του χαμηλού μισθού. Το κυπριακό κράτος τους απαγορεύει να φύγουν αν δεν πληρώσουν 3.300 λίρες (περίπου 1.600.000 δραχμές σαν αποζημίωση στο κράτος για τα «έξοδα διατροφής κι εκπαίδευσης»). *(Από την ΧΑΡΑΥΓΗ, 8/6/96, σελ.1).* Περιττεύει να πούμε πως η είδηση, στην Ελλάδα, αποσιωπήθηκε εντελώς. Βλέπετε, βλάπτει το ηθικό μας...

ΡΩΣΣΙΑ : Η εκλογική νίκη του Γιέλτσιν δεν εξέπληξε, τελικά, κανέναν. Όπως δεν εξέπληξαν κι οι «χαρούμενοι» που έκαναν οι Αμερικάνοι κι Ευρωπαίοι. Οι μόνοι που δεν φάνηκαν χαρούμενοι (τουλάχιστον απ'ό,τι είδαμε στις τηλεοράσεις) ήταν οι ίδιοι οι Ρώσσοι. Φυσικά, οι εξελίξεις αναμένονται. Πίσω έχει ο Λέμπετ την ουρά...

ΓΑΛΛΙΑ : Ο Επαναστατικός Στρατός της Βρετάνης ανέλαβε την ευθύνη της βόμβας που προκάλεσε σοβαρές υλικές ζημιές στο δικαστικό μέγαρο της γαλλικής πόλης Rennes, στις 5/7/96. Θυμίζουμε πως η βόρεια επαρχία της Βρετάνης, που είναι από τις πιο υποβαθμισμένες περιοχές της Ευρώπης, διεκδικεί απ'το γαλλικό κράτος, εκτός των άλλων, το δικαίωμα στην πολιτιστική της ιδιαιτερότητα και στην κελτική της γλώσσα.

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΜΙΑΣ ΒΑΛΙΤΣΑΣ

Στις αρχές του 1976, ο φίλος και σύντροφος Agustí Centelles ξανάπαιρνε στην κατοχή του, για λογαριασμό της - τόσο αποσιωπημένης, βιασμένης και πλαστογραφημένης - ιστορίας μας, μια δερμάτινη βαλίτσα γεμάτη χαρτονένια κουτάκια. Στο εσωτερικό τους, τυλιγμένα προσεκτικά, βρίσκονταν περίπου πέντε χιλιάδες φωτογραφικά φιλμ. Ήταν, στην ουσία, όλη η δουλειά που είχε κάνει ο Centelles σαν ανεξάρτητος φωτορεπόρτερ στη διάρκεια τριών περιόδων της πρόσφατης ιστορίας μας : κατά την δημοκρατική περίοδο (1931-1936), κατά τους 30 μήνες του εμφυλίου πολέμου και κατά τα πρώτα χρόνια της εξορίας στη Γαλλία (1939-1944) που συνέπιπταν με το ξέσπασμα του δευτέρου παγκοσμίου πολέμου, με την εν συνεχεία συντριβή των Συμμάχων στην πρώτη φάση του πολέμου (1939-1940) και την κατοχή της Γαλλίας απ'το στρατό και την αστυνομία των Γερμανών εισβολέων.

Η ιστορία αυτής της βαλίτσας αρχίζει τη μέρα που ο Centelles παίρνει τη διαταγή να ετοιμάσει τη μεταφορά, από τη Βαρκελώνη στη Gerona, του αρχείου των κινηματογραφικών υπηρεσιών του Δημοκρατικού Στρατού της Ανατολής, στην οργάνωση του οποίου είχε συμβάλει από την εποχή που ξεκίνησε αυτό το αρχείο, το 1938, μετά τη μάχη του Teruel. Η Gerona δεν ήταν παρά ο πρώτος σταθμός μιας τραγικής εξόδου που, μετά από μια σύντομη στάση στις Figueres (Figueras), θα έφερνε τον Centelles στα γαλλικά στρατόπεδα συγκέντρωσης του Rossellò (Rosellón), μαζί μ'εκατοντάδες χιλιάδες άλλους συμπατριώτες μας.

Παράλληλα με την ευσυνείδητη τακτοποίηση των επισήμων αρχείων, ο Centelles άρχισε να μαζεύει και τη δική του προσωπική συλλογή και να την τοποθετεί στο εσωτερικό μιας δερμάτινης βαλίτσας από κείνες που χρησιμοποιεί κανείς στα μεγάλα ταξίδια. Επρόκειτο για κάποιο προαίσθημα που τελικά επρόκειτο να επαληθευθεί ξεπερνώντας ακόμη και τις πιο τρομερές προβλέψεις. Καθώς οι δημοκρατικοί υποχωρούσαν διασχίζοντας τη γη της Καταλωνίας, η βαλίτσα ταξίδευε, πότε με κάποιο επιβατηγό, πότε με κάποιο καμιόνι. Όταν, όμως, έφτασε η στιγμή που έπρεπε να περάσουν τα σύνορα, ο Centelles υποχρεώθηκε να την φορτωθεί μαζί με τ'άλλα του υπάρχοντα στους ώμους και να την μεταφέρει σε μια απόσταση μεγαλύτερη από τριάντα χιλιόμετρα. Αυτό έγινε μετά από μια νυχτερινή «εκδρομή» στη διάρκεια της οποίας διέσχισε τα χιονισμένα Πυρηναία.

Σε καθένα από τα τρία κύρια στρατόπεδα - Argelés, Saint Cyprien και Barcarés - βρίσκονταν κλεισμένοι ανά εκατό χιλιάδες άντρες και γυναίκες. Αυτά τα στρατόπεδα μόνο το όνομα των στρατοπέδων είχαν. Ήταν απλές κατασκηνώσεις στις ακτές της θάλασσας, με την άμμο για κρεββάτι και τον ουρανό για σκεπή, κλεισμένες γύρω με αγκαθωτό συρματόπλεγμα, φρουρούμενα από γαλλικά αποικιακά στρατεύματα - λες και το έκαναν επίτηδες για να μην μπορεί να υπάρξει οποιαδήποτε συνεννόηση με τους φρουρούμενους - και μ'έναν τρομερό άνεμο, τη φοβερή Τραμουντάνα, που ξεσήκωνε αμμοθύελλες που σε τρέλλαιναν.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Μέσα σ'αυτές τις συνθήκες, ο Centelles, που απ'τα προσωπικά του είδη δεν είχε πάρει παρά ελάχιστα απολύτως απαραίτητα, δεν άφηνε απ'τα χέρια του τη βαλίτσα, ούτε τη μέρα ούτε τη νύχτα. Εύκολα καταλαβαίνει κανείς πως μέσα σ'όλους αυτούς τους ανθρώπους υπήρχε κάθε καρυδιάς καρύδι και, με την αταξία που βασίλευε στις αρχές, δεν ήταν σπάνιες οι αρπαγές, οι κλοπές, οι ληστείες με την απειλή μαχαιριών ή μερικές φορές και με την απειλή κάποιου πιστολιού και δεν έλειπαν οι τραυματίες, ακόμα κι οι νεκροί. Τα λέω αυτά, επειδή δεν είναι δύσκολο να φανταστεί κανείς την περιέργεια που ξυπνούσε στους νυχτερινούς σουλατσαδόρους αυτός ο άνθρωπος που δεν αποχωριζόταν ούτε στιγμή εκείνη την ακριβή βαλίτσα. Και φυσικά δεν πρέπει να ξεχνούμε πως κι οι ίδιοι οι Γάλλοι φρουροί δεν έχαναν ποτέ την ευκαιρία να βάλουν στο χέρι κάτι που δεν τους ανήκε. Με τη βοήθεια, ωστόσο, μιας ομάδας φίλων, ο Centelles κατάφερε να διασώσει τη βαλίτσα - και το πολύτιμο περιεχόμενό της - εκείνες τις πρώτες, τόσο κρίσιμες εβδομάδες του εγκλεισμού στο στρατόπεδο.

Μετά τις πρώτες αυτές μέρες, οι κρατούμενοι - αφού σαν κρατούμενους τους μεταχειρίζονταν - άρχισαν να οργανώνονται κι η ζωή στα στρατόπεδα άρχισε να μοιάζει με τη ζωή - χωρίς να παραβλέπουμε τις διαφορές - μιας ευρωπαϊκής πόλης με ανάλογο πληθυσμό. Καθώς μεταφερόταν σε άλλο στρατόπεδο - από το Argelés, περνώντας απ'το Bram, στο Aude - ο Centelles αναγκάστηκε να δώσει εξηγήσεις σε κάποιον διοικητή της χωροφυλακής. Του αποκάλυψε το περιεχόμενο της βαλίτσας και του έδειξε την ταυτότητα του φωτορεπόρτερ επικυρωμένη από τη Διεθνή Ομοσπονδία Δημοσιογράφων, το 1935 στο Παρίσι. Σαν καλοί δημόσιοι υπάλληλοι, οι χωροφύλακες σέβονταν τα επίσημα έγγραφα, ιδίως όταν ήταν γραμμένα στη γλώσσα τους.

Στο στρατόπεδο του Bram, όπου τα πράγματα είχαν, έστω κι ελάχιστα, οργανωθεί, ο κίνδυνος των κλοπών ήταν σχεδόν ανύπαρκτος. Αντί γι'αυτό, υπήρχε η πιθανότητα να παρθούν τα φιλμ από τον διοικητή του στρατοπέδου, που ήταν διοικητής της χωροφυλακής του Cassagne της Carcassonne. Ο άνθρωπος αυτός, που στην αρχή αντιμετώπιζε τους Ισπανούς σαν μέλη κάποιας πρωτόγονης φυλής, μετά από λίγον καιρό που πέρασε μαζί τους, άλλαξε ριζικά. Υπεύθυνοι γι'αυτή τη ριζική μεταβολή ήταν ακριβώς δυο Ισπανοί φωτογράφοι - οι Καταλανοί Centelles και Pujol, κι οι δυο από τη Βαρκελώνη. Μια μέρα, του ζήτησαν την άδεια να εγκαταστήσουν στην παράγκα που έμεναν ένα φωτογραφικό εργαστήριο. Ο διοικητής αρνήθηκε. Οι δυο Καταλανοί, όμως, το έφτιαξαν στα κρυφά. Στην ουσία επρόκειτο για έναν σκοτεινό θάλαμο που κάθε μέρα τον έστηναν και τον ξέστηναν και που έπιανε τον χώρο των τριών κουκετών όπου ξάπλωναν. Μέχρις ότου, κάποια μέρα τους ανακάλυψαν. Αυτός που κλήθηκε να δώσει εξηγήσεις ήταν ο ίδιος ο Centelles, αφού αυτός ήταν ο ιδιοκτήτης των δυο φωτογραφικών μηχανών που είχε καταφέρει να διασώσει. Η συζήτηση που είχε με τον διοικητή ξεκίνησε προμηνύοντας καταιγίδα. Στη συνέχεια, όμως, ο Centelles εξήγησε στο διοικητή πως, αν τους έδινε άδεια, σε λίγο θα οργάνωναν μιαν έκθεση φωτογραφιών από τη ζωή στο στρατόπεδο, πράγμα που θα απέβαινε προς όφελός του, αφού θα έδειχνε πως το Bram ήταν ένα στρατόπεδο - υπόδειγμα. Τελικά, το εργαστήριο εγκαταστάθηκε. Πάρθηκαν εκατοντάδες φωτογραφίες, που αποτελούν τη μοναδική συλλογή - ντοκουμέντο της ζωής των Ισπανών δημοκρατικών σ'ένα γαλλικό στρατόπεδο συγκέντρωσης.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Η έκθεση οργανώθηκε - αντίγραφα των φωτογραφιών στάλθηκαν στο Παρίσι - και, παράλληλα, οργανώθηκαν φεστιβάλ, συνεντεύξεις, συζητήσεις, αθλητικές συναντήσεις, σκακιστικοί αγώνες. Τέλος, δημιουργήθηκε και μια βιβλιοθήκη. Έτσι, το Bram ήταν το πρώτο στρατόπεδο προσφύγων, όπου, αμέσως μόλις κηρύχτηκε ο δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος, εγκαταστάθηκαν ξυλουργικά εργαστήρια για την κατασκευή προϊόντων που χρειαζόταν ο γαλλικός στρατός.

Το Σεπτέμβρη του 1939, ο Centelles κατάφερε να εγκατασταθεί κοντά στην Carcassonne και λίγο αργότερα έπιασε δουλειά σ'ένα φωτογραφικό στούντιο της πόλης. Από 'κει και πέρα, η ζωή του περνούσε ομαλά, μέχρι την άνοιξη του 1942, οπότε τον κατέταξαν στην Πειθαρχική Ομάδα 422, που έδρευε στην Carcassonne. Εκεί, στο πεδίο ασκήσεων αυτής της μονάδας, μια μέρα του Ιουλίου του 1942, γνωρίστηκα με τον Centelles. Όλοι σχεδόν οι εργαζόμενοι στο GTE 422, είμασταν δημοκρατικοί Ισπανοί. Ακόμη κι οι βοηθητικοί. Γι'αυτό και η παράνομη ισπανική μας οργάνωση κινιόταν, σχεδόν πάντα, μέσα στους κόλπους αυτών των πειθαρχικών μονάδων. Για την οργάνωση αυτή δουλεύαμε, ο Centelles ο Pujol κι ο γράφων. Εκείνη την εποχή, η βαλίτσα είχε μείνει στο σπίτι κάποιων φίλων. Η αυξανόμενη δραστηριότητα των Ισπανών ανταρτών προκάλεσε την προσοχή των ειδικών υπηρεσιών της Gestapo, οι πράκτορες της οποίας κατέκλυσαν την Carcassonne. Στις 20 του Γενάρη του 1944, στη διάρκεια ενός τεράστιου μπλόκου στην κεντρική λεωφόρο της πόλης, έπεσαν - τυχαία - στα χέρια τους τρεις σύντροφοί μας. Εκείνη την εποχή, η Carcassone είχε περίπου σαράντα χιλιάδες κατοίκους κι οι έλεγχοι της Gestapo - που την βοηθούσε η γαλλική αστυνομία - γίνονταν όλο και πιο ασφυκτικοί. Το Μάη του ίδιου χρόνου έγιναν δυο ακόμη μπλόκα και πιάστηκαν άλλοι οκτώ σύντροφοί μας. Οι Γερμανοί - κι οι ντόπιοι συνεργάτες τους - άργησαν να καταλάβουν πως εκείνοι που τους πολεμούσαν τόσο άγρια, στη Γαλλία, από τα τέλη του 1942, ήταν οι Ισπανοί, λόγω, χωρίς αμφιβολία, της απέχθειας που προξενούσαν σ'εμάς τους Λατίνους οι εκπρόσωποι της «ανώτερης» ράτσας των Αρίων. Όλοι οι σύντροφοί μας μεταφέρθηκαν στα ναζιστικά στρατόπεδα εξόντωσης, εκτός απ'τον Manolo και τον Miguel (που είχαν πιαστεί στο τρίτο μπλόκο), οι οποίοι πήδησαν εν κινήσει απ'το τραίνο και εντάχθηκαν στους αντάρτες που δρούσαν στην Αλσατία.

Οι φόβοι πως το παράνομο εργαστήριο είχε εντοπιστεί, οδήγησαν στο προσωρινό του ξήλωμα και στην αναχώρηση του Centelles απ'τη Γαλλία. Η παράνομη οργάνωσή μας τον φυγάδευσε στην Ανδόρα. Πριν φύγει, ωστόσο, με τη βοήθεια του Pujol, τακτοποίησε προσεκτικά τα κουτάκια με τα φιλμ σ'ένα ξύλινο κιβώτιο και το εμπιστεύθηκε σ'ένα ζευγάρι Γάλλων αγροτών, το σπίτι των οποίων είχε συχνά χρησιμεύσει σαν καταφύγιο των Ισπανών ανταρτών. Τα χρόνια πέρασαν. Οι φύλακες του κιβωτίου-αρχείου πέθαναν. Η φύλαξη, ωστόσο, του αποκαλούμενου «θησαυρού του Centelles» δεν σταμάτησε, χάρη στα παιδιά του ζευγαριού. Χάρη σ'αυτούς, ο Agustí Centelles Ossó, κατάφερε - ύστερα από τριάντα δυο ολόκληρα χρόνια - να ξαναπάρει στα χέρια του, σε καλή κατάσταση, τη συλλογή των φωτογραφιών, επιλογή των οποίων εμφανίζεται στους δυο τόμους των «Anys de mort i d'esperança» («Años de muerte y esperanza» = «Χρόνια θανάτου κι ελπίδας».

Eduard Pons Prades.

Ο πρώτος τόμος του βιβλίου κυκλοφόρησε το 1979 στη Βαρκελώνη, με τον τίτλο *Els catalans a la republica i a la guerra*, απ' τους εκδοτικούς οίκους *Editorial Blume* και *Altalena Editores*. Δεν ξέρουμε αν και πότε κυκλοφόρησε ο δεύτερος τόμος. Στο ένθετο αυτού του τεύχους, παρουσιάζουμε μερικές από τις 218 φωτογραφίες αυτού του πρώτου τόμου. Τη μετάφραση απ'τα καταλανικά έκανε ο σύντροφος Β.Κ. Σε παρενθέσεις έχουν γραφτεί τα ισπανικά αντίστοιχα των καταλανικών τοπωνυμίων.

«Προστατέψτε τον κοινοβουλευτισμό» είπε με στόμφο ο «γαλάζιος» Ηλίας Βεζδρεβάνης μπαίνοντας στην αίθουσα των δημοσιογράφων της Βουλής αμέσως μετά τη διάψευση που του έγινε «στον αέρα» όταν μιλώντας στην τηλεόραση του «Σκάι» προσπάθησε να δικαιολογήσει την επίθεση που είχε κάνει στους έφηβους-βουλευτές. Μόνο που έσπευσε να φύγει αμέσως και δεν άκουσε παλαιό κοινοβουλευτικό συντάκτη που έλεγε γι'αυτόν : «Ε, όχι και να μας παριστάνει τον προστάτη του κοινοβουλευτισμού ένας υποψήφιος της 'Συμβουλευτικής' του Παπαδόπουλου !». *(Από τα «Τρυπώνω - Ξετρυπώνω» του* ***ΠΟΝΤΙΚΙΟΥ*** *της 26/6/96)* 💣 Άλλος (πάλι γαλάζιος) μη-έφηβος βουλευτής, ο Βάϊος Σταθόπουλος, επέμενε ότι «θα πρέπει να του **τραβήξουν τ'αυτιά»** εκείνου του εφήβου «συναδέλφου» του που είπε πως οι βουλευτές μόλις εκλεγούν **βολεύονται** κι αδιαφορούν μετά για τα πάντα 💣 Οι μη-έφηβοι βουλευτές είναι φυσικό να «μην γουστάρουν τους εφήβους 💣 Οι έφηβοι, πάντως, είναι **αφύσικο** να γουστάρουν τον κοινοβουλευτισμό 💣 Έστω και σαν παιχνίδι 💣 Βράδυ της Κυριακής 7/7/1996. Ο Γιώργος Τράγκας, απ'την τηλεόραση του SKY, δηλώνει πως ο Δημήτρης Κολλάτος είναι (ολίγον) **Αναρχο-αυτόνομος** 💣 Και μη χειρότερα... 💣 Τί διεθνές ρεζίλεμα ήταν κι αυτό με τους **Ινδιάνους !** 💣 Όχι τίποτε άλλο, αλλά να γίνεται ο «χαμός» την Πέμπτη, και την Κυριακή να μας προτείνει η Ελευθεροτυπία να πάμε να τους δούμε !!! 💣 Το **ΠΟΝΤΙΚΙ** της 3/7/96 αφιέρωσε δυο σελίδες στην τραγική κατάσταση που επικρατεί στις φυλακές του Περού - ή μάλλον στο Περού, αφού ολόκληρο το Περού δεν είναι παρά μια φυλακή 💣 Δυστυχώς, πουθενά αλλού δεν διαβάσαμε (ούτε ακούσαμε) λέξη... 💣 Τόσο γρήγορα, λοιπόν, ξεχάστηκαν όλα; Και το Sendero Luminoso;... Κι ο **Abimael Guzman;...** 💣 Το «Δεύτερο Παγκόσμιο Συνέδριο των Μη-Γραμμικών Αναλυτών» διεξήχθη από τις 10 μέχρι τις 17/7/96, στο κτίριο της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Αθήνας, στου Ζωγράφου 💣 Τί είναι η «Μη-Γραμμική Ανάλυση»; 💣 Με λίγα λόγια, είναι η επιστήμη των **«χαοτικών»** συστημάτων 💣 Δηλαδή εκείνων που η συμπεριφορά τους είναι απρόβλεπτη 💣 Το πεδίο έρευνας της εν λόγω επιστήμης περιλαμβάνει την **φυσική** (απλή και πυρηνική), την **βιολογία**, τα **μαθηματικά**, την **μετεωρολογία**, αλλά και την **ατομική και μαζική ψυχολογία** και την **κοινωνιολογία...** 💣 Δηλαδή, παν το επιστητόν 💣 Γιατί τα γράφουμε όλα αυτά και γιατί θα πρέπει να μας απασχολούν; 💣 Γιατί, όπως είδαμε στο πρόγραμμα, ανάμεσα στους σπόνσορες του συνεδρίου, φιγουράρει και η **Υπηρεσία Επιστημονικών Ερευνών των Ενόπλων Δυνάμεων των ΗΠΑ...** 💣

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Μέρος ι'

Στην προηγούμενη συνέχεια (τεύχος 123) είχαμε αναφερθεί στην εκτέλεση του βασανιστή της χούντας, Ευάγγελου Μάλλιου και στα επεισόδια που δημιούργησαν οι ακροδεξιοί κατά την κηδεία και κατά το 40ήμερο μνημόσυνο. Προγραμματίζαμε, για το επόμενο τεύχος, μιαν ανάλυση εκείνων των επεισοδίων και της σημασίας τους. Δυστυχώς, λόγοι ανεξάρτητοι της θέλησής μας (άλλα πιο επείγοντα ή πιο επίκαιρα γεγονότα) μας ανάγκασαν να φανούμε ασυνεπείς. Για τους ίδιους λόγους - επέτειος του χουντικού πραξικοπήματος της 15/7/1974 στην Κύπρο - μας αναγκάζουν και πάλι ν'αναβάλουμε τη δημοσίευση της ανάλυσης για το επόμενο τεύχος. Στο σημερινό τεύχος, θα παρουσιάσουμε - σαν πιο επίκαιρο - έναν Κύπριο ακροδεξιό.

Σταύρος Συκοπετρίτης :
χαρακτηριστικός τύπος «αγωνιστή» της ΕΟΚΑ β'

Ο Σταύρος Συκοπετρίτης γεννήθηκε στην Κύπρο το 1948. Ακροδεξιός, περνάει απ'τις αρχές της δημιουργίας της στις γραμμές της ΕΟΚΑ β' του αρχηγού των Χιτών, Γεωργίου Γρίβα-Διγενή. Το 1973 σχετίζεται στενά με τη χούντα της Αθήνας κι έχει τακτικά προσωπικές επαφές με τον Δημήτριο Ιωαννίδη και τον Παύλο Τοτόμη. Είναι ένας από τους επίδοξους δολοφόνους του Μακαρίου. Στις 26 Ιουλίου 1976 αποπειράται να σκοτώσει στις ΗΠΑ τον πρώην πρωθυπουργό της Τουρκίας Μπουλέντ Ετζεβίτ.

Ο Χρ. Νικολόπουλος, ανταποκριτής του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ στη Νέα Υόρκη, γράφει στο φύλλο της εφημερίδας της 29/7/1976 :

> Η δήθεν απόπειρα δολοφονίας του πρώην Τούρκου πρωθυπουργού Ετζεβίτ, από τον Κύπριο Σταύρο Συκοπετρίτη, Γριβικό - ΕΟΚΑβήτη, ήταν όχι μόνο ένα φιάσκο, αλλά και μια κακότεχνη σκηνοθετημένη ενέργεια από τους εχθρούς του κυπριακού λαού. Δεν αποκλείεται να ήταν αναμιγμένες στην απόπειρα κατά του Ετζεβίτ και μυστικές υπηρεσίες...

Την ημέρα εκείνη, ο Ετζεβίτ, που επισκεπτόταν τη Ν.Υόρκη, μιλούσε σε Τουρκοαμερικανούς στο ξενοδοχείο «Αστόρια». Η Κυπριακή Ομοσπονδία Αμερικής, η Συντονιστική Επιτροπή Κυπριακού Αγώνα και άλλες οργανώσεις Κυπρίων των ΗΠΑ, είχαν οργανώσει αντισυγκέντρωση έξω από το ξενοδοχείο, προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για την τουρκική εισβολή και κατοχή της βόρειας Κύπρου.
Ο Συκοπετρίτης είχε μπει - άγνωστο πως - στην φρουρούμενη από ειδικούς γορίλες της ασφάλειας υψηλών προσώπων, πράκτορες της CIA και της MIT και δεκάδες άλλους απλούς αστυνομικούς. Όταν μπήκε στην αίθουσα ο Ετζεβίτ, ο Συκοπετρίτης αποπειράθηκε να βγάλει ένα πιστόλι. Τον έπιασαν πριν το βγάλει.
Με αφορμή αυτό το επεισόδιο, η αστυνομία διέλυσε τους συγκεντρωμένους έξω απ'το ξενοδοχείο Ελληνοκύπριους και συνέλαβε 4 απ'αυτούς που τους άφησε ύστερα από την εξακρίβωση των στοιχείων του.
Λίγο αργότερα, ο Ετζεβίτ δήλωνε ότι δεν θα κατέθετε μήνυση και ζητούσε, μάλιστα, την απελευθέρωση του Συκοπετρίτη.
Οι οργανώσεις που είχαν καλέσει την αντισυγκέντρωση κατάγγειλαν, όπως ήταν αναμενόμενο, την ενέργεια ως προβοκατόρικη.
Αντίθετη στάση, ωστόσο, κράτησε ο ελληνόφωνος ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ της Ν. Υόρκης (ο οποίος δεν είχε διστάσει στις 15/7/1974 να πλέξει το εγκώμιο του Σαμψών και των πραξικοπηματιών του που είχαν - με τη βοήθεια της χούντας του Ιωαννίδη - προετοιμάσει την τουρκική εισβολή). Έσπευσε, λοιπόν, η ακροδεξιά ελληνοαμερικανική εφημερίδα να χαρακτηρίσει τον Συκοπετρίτη «ήρωα», χωρίς βέβαια να παραλείψει να εκφράσει και την «βαθείαν λύπην της προς τον διακινδυνεύσαντα Τούρκο πολιτικό άνδρα»...

Ποιός ήταν, όμως, ο Σταύρος Συκοπετρίτης;

Στο ίδιο φύλλο του ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗ (29/7/1976), ο ανταποκριτής της εφημερίδας στη Λευκωσία, Νικ. Αργύρης, γράφει :

> ...Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος επιβεβαίωσε σήμερα ότι ο Σταύρος Συκοπετρίτης βαρύνεται με σοβαρά αδικήματα που διαπράχτηκαν στη διάρκεια της τρομοκρατικής δράσης της ΕΟΚΑ β' ...

Μεταξύ άλλων, ο Συκοπετρίτης σχεδίαζε τη δολοφονία του Μακάριου. Σύμφωνα με τις πληροφορίες από την Κύπρο

> ✖ Η πρώτη απόπειρα θα γινόταν τον Ιούλη του 1974, λίγο μετά το πραξικόπημα, όταν ο Μακάριος θα βρισκόταν στις ΗΠΑ.
> ✖ Η δεύτερη απόπειρα θα γινόταν στην Αθήνα, το Δεκέμβρη του 1974, όταν ο αρχιεπίσκοπος θα μετέβαινε εκεί, προτού επιστρέψει στην Κύπρο.
> ✖ Η τρίτη απόπειρα ήταν προγραμματισμένη για τον Οκτώβρη του 1975 και, για το σκοπό αυτό, θα έφτανε ο Συκοπετρίτης στην Κύπρο, φέρνοντας μαζί του και περίστροφο με σιγαστήρα.
> ✖ Η τέταρτη απόπειρα θα γινόταν πριν από μερικές βδομάδες. Ματαιώθηκε όμως κι αυτή, όταν κυβερνητική πηγή ευρωπαϊκής χώρας διαβίβασε τις σχετικές πληροφορίες στον Μακάριο.

Στις 7/8/1976 το ΑΝΤΙ γράφει σχετικά :

> ...Μανία με τις απόπειρες δολοφονίας φαίνεται πως έχει ο Κύπριος Σταύρος Συκοπετρίτης, που «αποπειράθη να δολοφονήσει» τον Μπουλέντ Ετζεβίτ...
> ...Μόνο που μέχρι τώρα στόχος του ήταν ο Μακάριος.
> 1. Αμέσως μετά το πραξικόπημα και ενώ ο Μακάριος βρισκόταν στις Ηνωμένες Πολιτείες, αξιόπιστη πηγή τον πληροφόρησε ότι υπήρχε σχέδιο δολοφονίας του. Ανάμεσα στα μέλη της ομάδας που θα έκανε τη δολοφονία ήταν κι ο Συκοπετρίτης.
> 2. Τον Δεκέμβριο του 1974, ο Μακάριος επιστρέφει στην Κύπρο μέσω Αθηνών. Κατά την εδώ παραμονή του υπάρχουν πληροφορίες για απόπειρα εναντίον του, με πρωταγωνιστή πάλι τον Συκοπετρίτη. Λαμβάνονται έκτακτα μέτρα από την Ασφάλεια και το Κέντρο Αλλοδαπών.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

3. Το περασμένο φθινόπωρο, οι Κυπριακές Αρχές Ασφαλείας έχουν πληροφορίες για νέα σχέδια εναντίον του προέδρου Μακάριου. Πιο συγκεκριμένα, ότι μια «ομάδα εκτέλεσης» στην οποία περιλαμβάνεται κι ο Συκοπετρίτης θα πάει στην Κύπρο να εκτελέσει τον Μακάριο. Οι πληροφορίες, μάλιστα, λένε ότι ο φίλος μας θα έχει μαζί του πιστόλι με σιγαστήρα... Του απαγορεύεται λοιπόν η είσοδος και το όνομά του μπαίνει στο «STOP LIST» του αεροδρομίου και των λιμανιών του νησιού.

4. Πρόσφατα, κυβερνητική πηγή δυτικοευρωπαϊκής χώρας μήνυσε στον πρόεδρο Μακάριου ότι υπάρχει σχέδιο δολοφονίας εναντίον του, στο οποίο είναι αναμεμιγμένος ο Συκοπετρίτης.

Πώς άλλαξε, ξαφνικά, στόχο ;

Η ΠΡΟΪΣΤΟΡΙΑ του, όμως, λέει πολλά :

- Γεννήθηκε στην Τεμπριά, το 1948, από οικογένεια σούπερ - εθνικοφρόνων... (Ο πατέρας του μόλις έμαθε την «απόπειρα» του γιου του είπε : «Το έκαμε. Δεν ψηφούσε το θάνατο. Είμαι εκατό τοις εκατό βέβαιος ότι το έκαμε. Ήταν πατριώτης μέχρι το κόκκαλο»).
- Το 1964 χάνει το αριστερό του χέρι προσπαθώντας να κατασκευάσει μια βόμβα...
- Σπουδάζει οικονομικά στην Αθήνα με υποτροφία της ελληνικής αλλά και της κυπριακής κυβέρνησης, ενώ παράλληλα αρχίζει να συνδέεται με την ΕΟΚΑ β' . Οι υπηρεσίες ασφαλείας στην Κύπρο τον θεωρούν «σεσημασμένο αντικυβερνητικό στοιχείο» με ύποπτες σχέσεις... Ύστερα από λίγο η εκτίμηση αλλάζει : «Μέλος της ΕΟΚΑ β' με δράση».
- Αναμιγνύεται στο φοιτητικό κίνημα που ελέγχεται από τον Γρίβα και τη χούντα. Το 1970 γίνεται εκπρόσωπος της ΕΦΕΚ Αθήνας στο Πανσπουδαστικό Συνέδριο και το 1971 διορίζεται μέλος του Δ.Σ. της ΟΕΦΕΚ, οργάνωσης που ελέγχεται από την ΕΦΕΚ.
- Το 1972 διακόπτει τις σπουδές του και φεύγει για την Αμερική. Εργάζεται στο ξενοδοχείο PARK LINE του Μανχάταν στη Νέα Υόρκη και συνεχίζει τη δράση του. Βρίσκεται, ξαφνικά, Γενικός Γραμματέας μιας οργάνωσης με την επωνυμία «Συντονιστική Επιτροπή ΕΝΩΤΙΚΩΝ ΗΠΑ - Καναδά». Η οργάνωση αυτή εκδίδει και Δελτίο προς... ενημέρωσιν των ξενιτεμένων «Ενωτικών». Από τη θέση αυτή έχει επαφή με την Αθήνα (ΟΕΦΕΚ) και την Κύπρο.
- Μετά το πραξικόπημα και την εισβολή η οργάνωση αλλάζει όνομα. Γίνεται... «Ένωση Ελλήνων και Κυπρίων ΗΠΑ - Καναδά» και συσπειρώνει χουντικούς και ΕΟΚΑβήτες. Πρόκειται για οργάνωση - φάντασμα που κυκλοφορεί προκηρύξεις με διάφορα συνθήματα, όπως «Η ΕΟΚΑ Β' ΖΕΙ» και «ΜΑΚΑΡΙΟΣ - ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ = ΠΡΟΔΟΤΕΣ».

Από άλλες πηγές, μαθαίνουμε πως ο Συκοπετρίτης είχε επισκεφθεί τις ΗΠΑ και πριν το 1972, σαν... σωματοφύλακας του Παττακού και του Τοτόμη.

Λίγες μέρες μετά τη σύλληψή του (στις 30/7/1976) αφήνεται ελεύθερος, με εγγύηση 100.000 δολαρίων (Η εγγύηση δεν καταβάλλεται κι ο Συκοπετρίτης μένει στη φυλακή).

Σύμφωνα με άλλα δημοσιεύματα (ΝΕΑ και ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ της 1/8/1976), ο Συκοπετρίτης ήταν πράκτορας των τουρκικών μυστικών υπηρεσιών. Συνεργαζόταν με κάποιον Τούρκο που είχε πολεμήσει στην Κορέα και εμφανιζόταν στις ΗΠΑ σαν Κουρδοκύπριος. Ακόμη, ο Συκοπετρίτης είχε καταστρώσει κι άλλο σχέδιο δολοφονίας του Μακάριου, μέσα στο 1976. Είχε επαφές με την Μαφία και της πρόσφερε 240.000 δολάρια για να δολοφονήσει τον αρχιεπίσκοπο και 100.000 για να δολοφονήσει τον Βάσο Λυσσαρίδη. Στις 12/7/1974, τρεις μέρες πριν το πραξικόπημα, κατά τα ίδια δημοσιεύματα, είχε συναντηθεί με τον Τούρκο συνεργάτη του. Ο Συκοπετρίτης είχε επαφές με χουντικούς και φασίστες στις ΗΠΑ. Ιδιαίτερα, είχε συνδεθεί με «κάποιον από τις Σέρρες» και «κάποιον από την Καβάλα». Τα ΝΕΑ γράφουν ότι έχουν στη διάθεσή τους όλα τα ονόματα των συνεργατών του Συκοπετρίτη.

Φυσικά, τα ονόματα των «συνεργατών» του Συκοπετρίτη, καθώς και πολλά στοιχεία που αφορούν τις δραστηριότητές του, δεν φτάνουν ποτέ στη δημοσιότητα. Αυτό δεν πρέπει να μας ξενίζει, αφού οι «συνεργάτες» και τα «στοιχεία» αφορούν, όχι την τουρκική ΜΙΤ, αλλά την ελληνική ΚΥΠ, την ελληνική εξωτερική πολιτική και τις σχέσεις της Ελλάδας με την Κύπρο.

Στις 3/8/1976, η ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ γράφει ότι ο Συκοπετρίτης παραπέμπεται σε δίκη με τις κατηγορίες της επίθεσης και της παράνομης οπλοφορίας. Κατά την εφημερίδα, το όπλο του Συκοπετρίτη ήταν ένα αυτόματο πιστόλι των 22 χιλιοστομέτρων.

Η δίκη του Σταύρου Συκοπετρίτη άρχισε στις 10 Γενάρη του 1977 στο ομοσπονδιακό δικαστήριο της Νέας Υόρκης. Ο Εισαγγελέας Βήγγελ προσκόμισε - ανάμεσα στ'άλλα - και μαγνητοφωνημένη κατάθεση του Μπουλέντ Ετζεβίτ. Η υπεράσπιση πρόβαλε ένσταση και το δικαστήριο επιφυλάχθηκε, προχωρώντας στην εξέταση τριών μαρτύρων, πρακτόρων του State Department. Ο πρώτος, ο Bernard Johnson, είπε απλά πως έπεσε πάνω στον Συκοπετρίτη και τον συνέλαβε, όταν τον είδε να βγάζει το πιστόλι και να σημαδεύει τον Ετζεβίτ. Η μαγνητοταινία ακούστηκε, τελικά, στις 13 Γενάρη 1977, μέσα σε ατμόσφαιρα κακοστημένης φαρσοκωμωδίας, με τον Ετζεβίτ να μην λέει τίποτε ουσιαστικό και τον Συκοπετρίτη να παθαίνει κάθε τόσο κρίσεις εθνικής υστερίας. Στις 14/1/1977, απολογούμενος ο Συκοπετρίτης καταθέτει :

> «Δεν θυμάμαι τί ακριβώς έγινε την στιγμή της επιθέσεως. Θυμάμαι, όμως, ότι όταν συνήλθα κρατούσα πιστόλι, από το οποίο δεν είχε σηκωθεί η ασφάλεια...».

Ο μάρτυρας υπεράσπισης, Harris Brennan, ψυχίατρος, είπε :

> «Ο Συκοπετρίτης είναι ψυχικώς υγιής... διακατέχεται από έμμονη ιδέα σε ό,τι αφορά τα εθνικά θέματα... σε ορισμένες περιπτώσεις χάνει τον έλεγχο... αντιδρά βίαια... Αυτό προφανώς συνέβη όταν είδε τον Ετζεβίτ...».

Μετά από συνεδρίαση που κράτησε μια ώρα, οι ένορκοι έκριναν, στις 18/1/1977, τον Συκοπετρίτη ένοχο και για τις δυο κατηγορίες.

(Βλ. ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ και άλλες εφημερίδες 11-19/1/1977).

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

συνέχεια απ'την προηγούμενη σελίδα

Εντύπωση προκαλεί η σιωπή που κρατούν όλες αυτές τις μέρες (από τις 26/7/1976) οι Έλληνες (αλλά και οι Κύπριοι ακροδεξιοί). Το γεγονός, όμως, δεν πρέπει να μας παραξενεύει. Οι χουντικοί έχουν κάθε λόγο να μη θέλουν να παρουσιάσουν το Συκοπετρίτη σαν «δικό τους». Χρειάζονται ένα «ήρωα» και, φυσικά, δεν τους συμφέρει να εμφανίσουν τις προηγούμενες «αντιμακαριακές» του δραστηριότητες. Απ'τη μεριά της, η ελληνική κυβέρνηση δεν θέλει να διακινδυνεύσει την αποκάλυψη του ρόλου που έχει παίξει στην υπόθεση αυτή η ελληνική ΚΥΠ. Χαρακτηριστική είναι η υποτονική έως ανύπαρκτη κάλυψη του γεγονότος από την - τότε μόνο κρατική - ραδιοφωνία και τηλεόραση. Η κυπριακή κυβέρνηση, μην θέλοντας να «έρθει σε κόντρα» με την ελληνική, σπεύδει κι αυτή να κουκουλώσει το θέμα. Η ίδια η ΕΟΚΑ β', που ετοιμάζεται ήδη για «νέες εξορμήσεις» (απαγωγή του γιου του Σπ. Κυπριανού κλπ.) δεν έχει καμμιά όρεξη να «βγάλει στη φόρα» κι άλλα στελέχη της.

Η μόνη, λοιπόν, συμπαράσταση στον Συκοπετρίτη εκδηλώνεται και περιορίζεται σ' έναν μικρό κύκλο «ενωτικών» και χουντικών που ζουν στις ΗΠΑ. Στις 23/1/77, ο ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΤΥΠΟΣ αναδημοσιεύει από τον ΕΘΝΙΚΟ ΚΗΡΥΚΑ της Νέας Υόρκης το παρακάτω κείμενο (το μοναδικό που βρήκαμε να αναφέρεται στην υπόθεση) :

COMMITTEE FOR THE LEGAL DEFENCE OF STAVROS SYKOPETRITIS

c/o J. MAMMOULAKIS, ATTORNEY
630 Fifth Avenue (Suite 2162), NY., NY 10020.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Την 26ην Ιουλίου 1976, ο Σταύρος Συκοπετρίτης συνελήφθη εις Νέαν Υόρκην και του απηγγέλθη κατηγορία από τας Ομοσπονδιακάς αρχάς δια παράνομον οπλοφορίαν και επίθεσιν εναντίον του Μπουλέντ Ετζεβίτ, τέως πρωθυπουργού της Τουρκίας, ο οποίος τον Ιούλιον του 1974 διέταξε εισβολήν εις την Κύπρον.
Ο Συκοπετρίτης ευρίσκεται μέχρι τώρα εις τας φυλακάς εν αναμονή δίκης δια τας ως άνω κατηγορίας εναντίον του.
Ο κ. Ετζεβίτ, όμως, αφού συνεπλήρωσε την επίσκεψίν του εις την Αμερικήν, επιστρέψας εις την Τουρκίαν, εδήλωσε κατά την άφιξίν του ότι, εάν επανεκλεγή πρωθυπουργός «θα έλυε το θέμα του Αιγαίου, όπως έλυσε και το θέμα της Κύπρου».
Εμείς, εις την Αμερικήν, είμεθα σήμερον μάρτυρες μιας πικρής ειρωνείας και μιας μεγάλης αδικίας.
Ο εγκληματίας Ετζεβίτ, ο οποίος είναι υπεύθυνος δια την δολοφονίαν, την τρομοκρατίαν και τον εκτοπισμόν εκατοντάδων χιλιάδων Κυπρίων και ο οποίος είναι ένοχος φοβερών και απεριγράπτων εγκλημάτων, εφιλοξενήθει εις αυτήν την χώραν ως «επίσημος προσκεκλημένος» και επέστρεψεν εις την πατρίδα του ενθαρρυνόμενος να συνεχίση θρασύτερος το εγκληματικόν-του έργον.
Εξ αντιθέτου, όμως, ο Σταύρος Συκοπετρίτης, ένα εκ των θυμάτων του Ετζεβίτ προεφυλακίσθη και κινδυνεύει να καταδικασθή εν ονόματι της δικαιοσύνης.
Μερικοί από μας δεν επιθυμούν να παραμείνουν απαθείς και απλοί θεαταί εις μιαν τοιαύτην αδικίαν.
Δεν επιτρέπομεν εις τους εαυτούς μας να λησμονήσωμεν τον τρόμον τον οποίον ο Ετζεβίτ και ο βάρβαρος στρατός του εξήσκησαν και εξασκούν επί των Κυπρίων. Ούτε και ημπορούμεν να παραβλέψωμεν το γεγονός ότι ο Συκοπετρίτης είναι ένας Κύπριος ο οποίος εθυσίασεν το μεγαλύτερον μέρος της ζωής του μαχόμενος δια την ελευθερίαν και αυτοδιάθεσιν των συμπατριωτών του.
Ο Συκοπετρίτης είναι ένα εκ των θυμάτων του Βρεταννικού Αποικισμού, ένα εκ των θυμάτων της τουρκικής επιθέσεως - ένα θύμα άλλων κρατών και συμφερόντων - που ηθέλησαν να ζήσουν ειρηνικά, ελεύθερα και ευτυχείς, μόνον και μόνον δια πολιτικούς και στρατηγικούς λόγους.
Γνωρίζομεν δε ότι ο Συκοπετρίτης εθυσίασε ήδη το αριστερό του χέρι εις το πεδίον της τιμής, αγωνιζόμενος δια την ελευθερίαν και αυτοδιάθεσιν της Κύπρου και του απενεμήθη ο έπαινος των ανωτέρων του δια την ανδρείαν του και τον ζήλον του δια την πατρίδα.
Ως εκ τούτου απεφασίσαμεν να βοηθήσωμεν τον Συκοπετρίτην, με όλα τα εις την διάθεσίν μας μέσα, ούτως ώστε να τύχη της καταλλήλου υπερασπίσεως δια τας εναντίον του κατηγορίας και ειδικώς να φέρη και πάλιν εις την επικαιρότητα την τραγωδίαν της Κύπρου την οποίαν ήρχισεν ο Ετζεβίτ επί της πρωθυπουργίας του.
Δια τον σκοπόν αυτόν έχομεν σχηματίσει επιτροπήν ονομαζομένη «Committee for the Legal Defence of Stavros Sykopetritis» (Επιτροπή δια την Νομικήν Υπεράσπισιν του Σταύρου Συκοπετρίτη) δια να οργανώση τας προσπαθείας μας και επίσης να εξασφαλίση το απαιτούμενον χρηματικόν ποσόν δια την υπεράσπισίν του. Καλούμεν δε άπαντας όπως μας παρασταθούν εις την προσπάθειάν μας αυτήν.
Η ηθική και χρηματική σας συνδρομή χρήζει ιδιαιτέρας σημασίας καθ'ό,τι θα βοηθήση την υπεράσπισι να ζωντανέψη και πάλιν και φέρη εις την δημοσιότητα την τραγωδίαν της Κύπρου και θα της δώση την δυνατότητα να αγωνισθή δια μιαν δικαίαν και μαχητικήν δίκην.
Αι συνδρομαί σας δύνανται να αποσταλούν απ'ευθείας εις την κατωτέρω διεύθυνσιν :

COMMITTEE FOR THE LEGAL DEFENCE OF STAVROS SYKOPETRITIS,
ACCOUNT No.7035043377
MANUFACTURES HANOVER TRUST CO.
277 BROADWAY, NEW YORK, NY 10007

Δια την επιτροπήν :
John Mammoulakis, Esq.
Aristides Karatzas
Simos Dimas, Esq.
Panayiotis Cotzias.

Στις 11/3/1977, το ομοσπονδιακό δικαστήριο της Νέας Υόρκης επιβάλλει στον Σταύρο Συκοπετρίτη ποινή κάθειρξης 5 ετών, μετά την έκτιση της οποίας ορίζεται ότι ο Συκοπετρίτης θα απελαθεί και δεν θα του ξαναεπιτραπεί η είσοδος στις ΗΠΑ.

Από τότε δεν ξανακούγεται τίποτε ούτε για τον Συκοπετρίτη, ούτε για την υπόθεση.

συνέχεια στην επόμενη σελίδα

Οι ακροδεξιές οργανώσεις στη μεταχουντική εποχή

Το πιο σημαντικό, ίσως, στην όλη ιστορία, είναι το ότι ο Σταύρος Συκοπετρίτης - κι όχι μόνον αυτός - δεν παραπέμφθηκε ποτέ σε καμμία δίκη για τα σχέδια και τις επανειλημμένες απόπειρες κατά του Μακαρίου.
Άλλωστε, ούτε οι πραξικοπηματίες της 15 Ιουλίου 1974 τιμωρήθηκαν (εκτός από τον Σαμψών που έβγαλε και κάποιον καιρό στη φυλακή).
Μην ξεχνάμε, άλλωστε, πως στην Ελλάδα ο «φάκελλος της Κύπρου» δεν έχει ανοίξει ακόμα !

Ξενητεμένα Ἑλληνικά νειάτα,

Μέ χαρά καί συγκίνησι πῆρα τό γράμμα σας γιατί προέρχεται ἀπό ξενητεμένα Ἑλληνόπουλα τά ὁποῖα μακράν ἀπό τήν μητέρα Πατρίδα παραμένουν πιστά στά ἐθνικά ἰδανικά καί στόν ἱερόν ἑνωτικόν ἀγῶνα τῶν Κυπρίων.

Ἀπό ἐμένα τί ἄλλο μήνυμα θέλετε νά ἀκούσετε παρά πολεμικά θούρια καί παιάνας; Διότι ἡ Κύπρος εὑρίσκεται σήμερα ἐπί ποδός γιά νά διεκδικήση ἐκεῖνο τό ὁποῖον δικαιοῦται καί τῆς ἀρνοῦνται. Δυστυχῶς, μαζί μέ τούς Μεγάλους, οἱ ὁποῖοι ἐμπορεύονται καί ἐκμεταλλεύονται τούς μικρούς, συνετάχθη καί ἡ Κυβερνῶσα φατρία ἐν Κύπρῳ μαζί μέ τήν κομμουνιστικήν ἡγεσίαν αἱ ὁποῖαι, ἑκάστη πρός ἐπιδίωξιν ἰδίων ἰδιοτελῶν σκοπῶν, ἀπεμπόλισαν τά ἐθνικά ἰδανικά καί ἐλησμόνησαν τά: "Τάν ἤ ἐπί τᾶς" καί "Μολών λαβέ" καί ζητοῦν τό "ἐφικτόν".

Ἡ Ἑλληνική Κυπριακή Νεολαία πῆρε τήν ἀπόφασιν της ὅπως καί κατά τόν ἀγῶνα τῆς ΕΟΚΑ: Δέν θά γονατίση σκυφτή γιά νά φιλήση τοῦ δυνατοῦ τά πόδια, ἀλλά ὄρθια θά πολεμήση ἐναντίον οιουδήποτε γιά μιά Κύπρο ἐλεύθερη, ἑνωμένη μέ τήν Ἑλλάδα, πού θά καταστῆ ἀστείρευτη πηγή μιᾶς πραγματικῆς εὐδαιμονίας.

Ἐκεῖνο πού μᾶς ἀρνοῦνται οἱ Μεγάλοι θά τό πάρουμε μέ τό χέρι μας.

Ἀπό σᾶς τά ξενητεμένα Ἑλληνόπουλα δύο πράγματα ζητᾶμε. Νά μή ξεχάσετε τήν Ἑλληνικήν σας καταγωγήν. Νά συμπαρασταθῆτε στόν ἀγῶνα μας γιατί εἶναι καί σύμβολον ἀγῶνος ὁλοκλήρου τοῦ Ἑλληνισμοῦ ἐναντίον τῆς δουλείας τῶν Μεγάλων ἔναντι τῆς Ἑλλάδος χάρις εἰς τούς ἀγῶνας τῆς ὁποίας κατώρθωσαν σήμερα νά ἐπιβιώσουν.

Σᾶς εὔχομαι γρήγορα νά γυρίσετε σέ μιά Κύπρο Ἑλληνική.

Μέ πολλήν ἀγάπην,

Γρίβας - Διγενής

Γ. ΓΡΙΒΑΣ-ΔΙΓΕΝΗΣ.

Μήνυμα του Γ. Γρίβα-Διγενή, λίγο πριν πεθάνει (27/1/1974) στην ΕΟΚΑβήτικη οργάνωση των «Ενωτικών» της Αμερικής, γενικός γραμματέας της οποίας ήταν ο Σταύρος Συκοπετρίτης.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΣΤΙΓΜΗ μας ήρθαν απ'την Κωνσταντινούπολη τα νέα : Τέσσερεις Τούρκοι Αριστεροί - 2γυναίκες και 2 άντρες - σκοτώθηκαν από τους μπάτσους, στις 15-7-96, μετά από πραγματική μάχη που κράτησε σχεδόν δυο ώρες.

Η Απεργία Πείνας Διαρκείας που στις 20 Μαΐου 1500 επαναστάτες κρατούμενοι, την αντίσταση τους μετά από 45 μέρες συνεχίζουν σαν Απεργία Θανάτου.

ΟΙ 156 ΠΟΛΙΤΙΚΟΙ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΙ, ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΑΣ, ΒΑΔΙΖΟΥΝ ΠΡΟΣ ΤΗ ΝΙΚΗ ΜΕΣΑ Α-ΠΟ ΤΗΝ ΑΠΕΡΓΙΑ ΘΑΝΑΤΟΥ.

Εκείνοι που θέλουν να τελειώσουν μια και έξω με την αντίσταση και αγώνες των λαών μας, με φασιστικές διάταξης των 6-8-10 Μαΐου 1996 ξεκίνησαν μια όλο μετώπη επίθεση ενάντια στους πολιτικούς κρατούμενους στις φυλακής της Τουρκίας. Την επίθεση αυτή την είχε ξεκινήσει πρώην υπουργός Δικαιοσύνης και αρχή βασανιστής Μεχμέτ Αγχάρ, τώρα ανάλαβε νέος υπουργός Δικαιοσύνης Σεβκέτ Καζάν, οποίος είναι δικηγόρος υπεράσπισης των δολοφόνων, που είχαν πυρπολήσει τους 37 διανοούμενους στην πόλη Σεβάστεια στις 2 Ιουλίου 1993. Ενάντια σε αυτή την επίθεση, τα έχει στόχο να απογυμνώσει τους πολιτικούς κρατούμενους, από τις ιδέες τους και την δημιουργία των προδοτών, την πρώτη αντίσταση την οργάνωσαν οι πολιτικοί κρατούμενοι...

Η απεργία πείνας διαρκείας που ξεκίνησε πριν από 50 μέρες , μετά από την μετατροπή της σε Απεργία Θανάτου τώρα είναι πιο δυνατή. Μπροστά στις απειλεί του καθεστώτος για νέες σφαγές και δολοφονίες, οι πολιτικοί κρατούμενοι αντιστέκονται και αγωνίζονται με πίστη στη νίκη ενώ πλησιάζουν βήμα βήμα προς τον θάνατο είναι ένα βήμα προς τη νίκη.

Οι κρατούμενοι μελή των οργανώσεων **DHKP-C (Επαναστατικό Λαϊκό Απελευθερωτικό Κόμμα - Μέτωπο), TKP (ML (Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας (Μαρξιστικό - Λενινιστικό)), MLKP (Μαρξιστικό Λενινιστικό Κομμουνιστικό Κόμμα), TKP/ ML (Κομμουνιστικό Κόμμα Τουρκίας / Μαρξιστικό Λενινιστικό), TKEP/ Leninist (Κομμουνιστικό Κόμμα Εργασίας της Τουρκίας), Direnis Hareketi (Το Κίνημα Αντίστασης)** στις 3 Ιουλίου 1996 μετέτρεψαν την Απεργία Πείνας Διαρκείας σε Απεργία Πείνας θανάτου. Σήμερα η Απεργία Πείνας έφτασε 52 ημέρες και Απεργία Πείνας θανάτου στις 8 ημέρες.

Σήμερα στην χώρα μας 1500 πολιτικοί κρατούμενοι βρίσκονται στην Απεργία Πείνας και 150 από αυτούς την αντίσταση σαν Απεργία Πείνας Θανάτου , από οποίους είναι 71 τα μέλη του DHKP-C, 38 τα μέλη του TKP-(ML),14 τα μέλη του MLKP, 15 μέλη του TKP/ ML , 7 μέλη του TKP του 2 τα μέλη της DIRNIS HAREETI ..

Στις φυλακές Σαχαρία οι απεργοί κρατούμενη μέλη του DHKP-C. Σεριφέ Ντουγχάν, Καμύλεα Καγήρ, Γιλιούμσέρ Τοσουν, Σεβγή Σαϊμάζ βρίσκονται σε κρίσιμοι κατάσταση. Κινδυνεύει η ζωή τους. Οι απεργοί κρατούμενοι δεν δέχονται ιατρική περίθαλψη και είναι έτοιμοι να πληρώσουν κάθε τίμημα για την νίκη και για τον λαό. Η νίκη ανήκει στους απεργούς που αντιστέκονται.

Το φασιστικό κόμμα DYP και το RP (Κόμμα Ευημερίας) που προσπαθεί να αποδείξει την πίστη του στους ιμπεριαλιστές είναι καταδικασμένοι στην ήττα μπροστά στην αγώνα των κρατούμενων, των μανάδων και λαών μας.

1- *Να καταργηθούν οι διατάξεις για τις φυλακές απομόνωση. Να σταματήσουν οι μεταγωγές και η προσπάθειες για δημαργά των προδοτών και χαφιέδων. Να κλείσουν οι φυλακές Εσκισεχήρ και άλλες φυλακές απομόνωσης.*

2- *Να σταματήσουν οι επιθέσεις ενάντια στις οικογένειες.*

3- *Να μην εμποδιστών το δικαίωμα υπεράσπισης και η ιατρική περίθαλψη των πολιτικών κρατούμενων.*

4- *Να σταματήσουν τα βασανιστηρια, οι δολοφονίες, οι κατά πιέσεις και οι «εξαφανίσεις».*
Να σταματήσει η τρομοκρατία πάνω στους εργαζόμενους.
Να σταματήσει η βαρβαρότητα στις φυλακές Εργουρούμ και Ντιαρμπακίρ. Η συμπαράσταση στην Απεργία Πείνας θανάτου των πολιτικών κρατούμενων είναι τα κατοίκων όλων τον ανθρώπων, των οργανώσεων και των κόμματων που πιστεύουν στην δημοκρατία, στην ελευθερία και στα ανθρώπινα δικαιώματα.
Να υπερασπίσουμε την ανθρώπινη αξιοπρέπεια να υποστηρίξει με των αγώνα των πολιτικών κρατούμενων ενάντια στον φασισμό την αντίσταση τους για την ανθρωπότητα και για την αξιοπρέπεια, να ασκήσουμε πίεση προς το κράτος της Τουρκίας.

- ΟΙ ΛΑΟΙ ΜΑΣ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΟΚΥΨΟΥΝ ΣΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΣΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ!
-ΔΕΝ ΜΠΟΡΟΥΝ ΝΑ ΑΙΧΜΑΛΩΤΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΕΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ!
- Η ΝΙΚΗ Η ΘΑΝΑΤΟΣ!
- ΖΗΤΩ Η ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΜΑΣ, ΑΠΕΡΓΙΑ ΠΕΙΝΑΣ ΘΑΝΑΤΟΥ!
- ΕΧΟΥΜΕ ΔΙΚΙΟ, ΘΑ ΝΙΚΗΣΟΥΜΕ!
- ΖΗΤΩ Η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ!

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ
ΣΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΥΣ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟΥΣ
ΣΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΣΤΟ ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ
10-7-1996

Υ.Γ.= Τα φαξ για τις επιστολές διαμαρτυρίας :
Πρόεδρος Δημοκρατίας Σουλεϊμάν Ντεμιρέλ: 0090-312-4271330
Πρωθυπουργός Νετζμετήν Ερμπακάν : 0090-312-4170476
Υπουργός Δικαιοσύνης Σεβκέτ Καζάν : 0090-312-4173954

ΓΛΑΔΣΤΩΝΟΣ·8 2ος ΟΡΟΦΟΣ ΓΡΑΦΕΙΟ·5 ΑΘΗΝΑ ΤΛΕ 01-3648330